Psykiske belastningsreaktioner og indsatser i Grønlands Politi

En opfølgning

Malene Lue Kessing, Aksel Klint Bastegaard, Britt Østergaard Larsen
og Maliina Grønvold Olsen

VIVE

Psykiske belastningsreaktioner og indsatser i Grønlands Politi
– En opfølgning

© VIVE og forfatterne, 2026
e-ISBN: 978-87-7582-568-4
Arkivfoto: Mathilde Bech/VIVE
Projekt: 303123
Finansiering: Grønlands Politi

VIVE
Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd
Herluf Trolles Gade 11
1052 København K
www.vive.dk

VIVEs publikationer kan frit citeres med tydelig kildeangivelse.

VIVE støtter FN's verdensmål og angiver her, hvilket eller hvilke verdensmål der knytter sig til publikationen.

Forord

Denne undersøgelse er en opfølgning på den første kortlægning af psykiske belastningsreaktioner blandt ansatte i politi og fængsler i Danmark, Grønland og Færøerne. Med fokus på Grønlands Politi giver undersøgelsen et opdateret billede af forekomsten af voldsomme arbejdsrelaterede hændelser, omfanget af psykiske belastningsreaktioner og erfaringer med den eksisterende forebyggende indsats og støttetilbud til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner.

Undersøgelsen er gennemført og rapporten udarbejdet af seniorforsker Malene Lue Kessing (projektleder), analytiker Aksel Klint Bastegaard, seniorforsker Britt Østergaard Larsen og analytiker Maliina Grønvold Olsen.

Vi takker alle ansatte i Grønlands Politi, som har bidraget til gennemførelsen af undersøgelsen. Vi vil også gerne takke følgegruppen for deres faglige input og de to eksterne reviewere for faglig kommentering af rapporten.

Undersøgelsen er igangsat og finansieret af Grønlands Politi.

Kræn Blume Jensen
Forsknings- og analysechef for VIVE
Sociale forhold og Arbejdsmarked

Indholdsfortegnelse

Hovedresultater og konklusion		5
Afrapportering		11
1	Indledning	12
1.1	Undersøgelsens formål	12
1.2	Viden om psykiske belastningsreaktioner	13
1.3	Kort beskrivelse af Grønlands Politi	14
1.4	Metodebeskrivelse	16
2	Psykiske belastningsreaktioner	20
3	Belastende arbejdsforhold	23
3.1	Voldsomme arbejdsrelaterede hændelser	23
3.2	Strukturelle og organisatoriske forhold	30
4	Forebyggende indsatser	33
4.1	Forebyggende indsatser efter voldsomme hændelser	34
4.2	Støtte efter voldsomme hændelser	38
5	Støttetilbud	41
5.1	Kendskab, brug og vurdering af støttetilbud	41
5.2	Ændret jobfunktion/arbejdssted, nedsat arbejdstid og sygemelding	43
Litteratur		45
Bilag 1	Fordeling af score for de fire belastningsreaktioner	48
Bilag 2	Kollegial støtte	49
Bilag 3	Spørgeskema	50

Hovedresultater og konklusion

Denne undersøgelse er en opfølgning på den første kortlægning af psykiske belastningsreaktioner blandt ansatte i politi og fængsler i Danmark, Grønland og Færøerne (Larsen et al., 2020a), som blev gennemført i 2020.

Rapporten giver et opdateret billede af forekomsten af voldsomme arbejdsrelaterede hændelser, omfanget af psykiske belastningsreaktioner blandt ansatte i Grønlands Politi og deres oplevelse og brug af støttetilbud. Undersøgelsen belyser desuden lederes erfaringer med den eksisterende forebyggende indsats og støttetilbud til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner.

Grønlands Politi er en selvstændig politikreds, som dækker hele Grønland og er underlagt Rigspolitiet og Justitsministeriet i Danmark. På en række kriminalitetsområder har Grønland højere anmeldelsestal end Danmark, herunder eksempelvis anmeldelser af volds- og seksualforbrydelser (Årsstatistik 2024, Grønlands Politi).

Datagrundlaget for denne undersøgelse består af spørgeskemaundersøgelse og kvalitative interviews. Spørgeskemaundersøgelsen blev gennemført i september 2025 blandt samtlige polititjenestemænd i Grønlands Politi. Den blev udsendt til i alt 174 polititjenestemænd og havde en svarprocent på 62. Derudover blev der gennemført 10 kvalitative interviews med hhv. otte ledere (politikommissærer og vicepolitiinspektører) og to tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter. Derudover er der gennemført tre ekspertinterviews med repræsentanter fra hhv. Rigspolitiets Psykologtjeneste og Grønlands Politiforening. I det følgende beskrives rapportens hovedresultater og konklusion.

Voldsomme hændelser på job

I de kvalitative interviews fremhæver interviewpersonerne, at polititjenestemænd i Grønlands Politi er udsat for mange voldsomme hændelser. Hændelser, der involverer selvmord, seksuelle overgreb mod børn, voldtægter, grov vold og drab, fremhæves som de mest psykisk krævende opgaver.

Blandt de polititjenestemænd, som deltog i spørgeskemaundersøgelsen, har 61 % været udsat for en eller flere hændelser inden for det seneste år, som har påvirket dem voldsomt følelsesmæssigt. Endvidere svarer 45 %, at de tidligere har oplevet hændelser i arbejdet, som stadig påvirker dem psykisk. I løbet af deres arbejdsliv har 64 % oplevet en livstruende hændelse, 61 % er blevet truet eller angrebet med våben i deres arbejde, og 60 % har oplevet at skulle agere i en katastrofesituation – fx storbrand eller søfartsulykke.

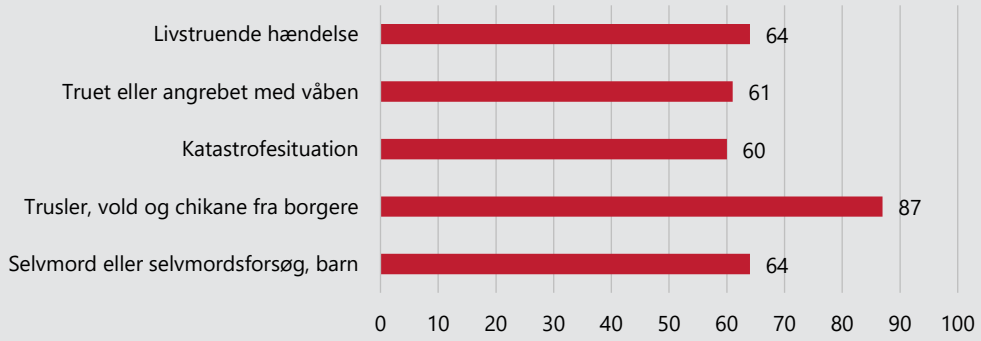
Voldsomme hændelser

61 % af polititjenestemænd har været udsat for en hændelse det seneste år, som har påvirket dem voldsomt følelsesmæssigt.

68 % har oplevet mindst én voldsom hændelse med en borger, som de kender personligt. Dette opleves ofte som særligt belastende.

Interviewpersonerne beskriver desuden, hvordan voldsomme hændelser med borgere, man kender personligt, kan gøre hændelserne særligt belastende og følelsesmæssigt krævende. 68 % svarer i spørgeskemaundersøgelsen, at de har oplevet mindst én voldsom hændelse med en borger, de kender personligt. Episoder med selvmord og selvmordsforsøg forekommer relativt hyppigt og opleves som særligt belastende, især når de involverede er børn. 64 % har været udsat for en eller flere af disse episoder. Derudover fremhæves sager om seksuelle overgreb mod børn, voldtægter, grov vold og drab som blandt de mest psykisk krævende opgaver.

Figur 1: Polititjenestemænd i Grønlands Politi, som har oplevet voldsom hændelse mindst én gang i forbindelse med deres arbejde (procent)

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Fortsat høje forekomster af belastningsreaktioner

I spørgeskemaundersøgelsen har vi målt forekomsten af psykiske belastningsreaktioner med validerede måleredskaber[1], der indeholder flere spørgsmål til de symptomer, som indgår i diagnosekriterierne for hhv. PTSD, depression og angst.

[1] Se Tabel 1.1 for nærmere beskrivelse af måleredskaber og grænseværdier.

Undersøgelsen fra 2020 viste en højere forekomst af belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd i Grønland relativt til Danmark. Denne undersøgelse viser, at forekomsten fortsat er høj blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi. 12,0 % af de adspurgte polititjenestemænd opfylder diagnosekriterierne for PTSD, 6,0 % diagnosekriterierne for depression, og 7,9 % kriterierne for angst. Siden 2020 er andelen af polititjenestemænd, som føler sig stressede ofte eller hele tiden, steget fra 14,6 til 26 % i 2025.

Boks 1 Psykiske belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd i Grønland i 2025

- 12 % opfylder diagnosekriterierne for PTSD
- 6 % opfylder diagnosekriterierne for depression
- 7,9 % opfylder diagnosekriterierne for angst
- 26 % angiver, at de ofte eller hele tiden føler sig stressede.

PTSD er mest udbredt blandt polititjenestemænd med mere end 10 års anciennitet i Grønlands Politi (26,5 %). Dette kan være udtryk for, at en akkumulering af voldsomme hændelser gennem arbejdslivet øger risikoen for PTSD (Pihl-Thingvad et al., 2019). Der er også en højere forekomst af PTSD (23 %) og depression (14 %) blandt lokalt ansatte polititjenestemænd sammenlignet med udsendte og assistancebetjente fra Danmark. Forskellene skal bl.a. ses i relation til, at lokale betjente har længere anciennitet (16,5 år mod 3,3 år), er ældre (42 år mod 36 år) og angiver en højere eksponering for voldsomme hændelser som katastrofer, seksualforbrydelser, dødsfald, ulykker med børn samt hændelser med borgere, de kender personligt.

Ifølge interviewpersonerne opstår psykiske belastningsreaktioner typisk grundet en akkumulering af voldsomme hændelser over tid, kombineret med højt arbejdspres og begrænset mulighed for aflastning.

Erfaringer med forebyggende indsatser og støttetilbud

Resultaterne fra spørgeskemaundersøgelsen og interviews peger på, at der er en overordnet tilfredshed med beredskabet efter voldsomme hændelser og støttetilbud til ansatte med psykiske belastningsreaktioner.

Beredskabet i Grønlands Politi efter voldsomme hændelser består af fire elementer: taktisk debriefing samme dag, psykologisk debriefing 2-5 dage efter, individuel opfølgning fra nærmeste leder samt evt. individuelle psykologsamtaler via Rigspolitiets Psykologtjeneste.

Blandt polititjenestemænd, der har oplevet en voldsom hændelse det seneste år, svarer 59 %, at de har deltaget i taktisk debriefing, og 54 %, at de har deltaget i psykologisk debriefing hver gang eller de fleste gange. En tredjedel (31 %) har modtaget opfølgning af egen leder de fleste gange eller hver gang efter en voldsom hændelse.

I de kvalitative interviews peger lederne på, at der generelt er et godt kendskab til de forebyggende indsatser, og at der de seneste år er sket en kulturændring, hvor betjente i højere grad er åbne omkring deres behov og udbytte af støtte. På trods af denne udvikling peger undersøgelsen også på, at der stadig eksisterer væsentlige barrierer for gennemførelsen af de forebyggende indsatser. Særligt det høje arbejdspres fremhæves som en væsentlig hindring. Interviewpersonerne giver udtryk for, at igangsættelsen af beredskabet efter en voldsom hændelse ofte kræver, at polititjenestemændene går på kompromis med den næste opgave eller den daglige drift, hvilket kan gøre det svært at prioritere.

Med hensyn til de konkrete støttetilbud til betjente med psykiske belastningsreaktioner peger resultaterne fra spørgeskemaundersøgelsen og interviews på, at polititjenestemænd oplever at have tilstrækkelig viden om, hvor de kan få hjælp, og at støttetilbuddene, fx psykologsamtaler, opleves som relevante. Interviewpersoner giver udtryk for, at mangel på psykiatriske behandlingsmuligheder i Grønland kan være en barriere for, at ansatte får den nødvendige hjælp. Ved tegn på psykiske belastningsreaktioner fortæller interviewpersonerne, at de har fokus på at aflaste medarbejderen, men grundet få ansatte kan det være vanskeligt at aflaste medarbejdere i praksis, særligt på kysten.

Konklusion og fokuspunkter

Fra den første undersøgelse i 2020 frem til denne opfølgning i 2025 ser vi, at der fortsat er en høj forekomst af belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi. Undersøgelsen viser, at både forebyggende indsatser og støttetilbud anvendes, men også, at der er centrale barrierer forbundet med at kunne levere en tilstrækkelig indsats, herunder et højt arbejdspres og begrænsede muligheder for aflastning. Der er således fortsat potentiale for at styrke brugen af både forebyggende indsatser og støttetilbud.

For det første er det væsentligt at være opmærksom på, at polititjenestemænd i Grønlands Politi gentagne gange eksponeres for voldsomme hændelser.

Undersøgelsen viser bl.a., at hver tredje polititjenestemand har oplevet seksualforbrydelser mod voksne mere end 20 gange (33 %), og 36 % har oplevet selvmord eller selvmordsforsøg hos voksne mere end 20 gange. Flere interviewpersoner nævner, at store sagsmængder og få vagthavende betjente (særligt på kyststationer) ofte betyder, at den samme betjent gentagne gange bliver udsat for voldsomme hændelser. En akkumulering af voldsomme hændelser kan øge risikoen for psykiske belastningsreaktioner (Pihl-Thingvad et al., 2019).

For det andet er der forhold, som kan være særligt belastende for polititjenestemænd i Grønlands Politi. Denne undersøgelse peger bl.a. på, at betjentene ofte vil kende involverede borgere personligt. Denne tætte kontakt gør det vanskeligt at adskille arbejdsliv og privatliv. Undersøgelsen viser også, at der er centrale forskelle i arbejdsforhold for ansatte på kysten og ansatte i Nuuk. 61 % af de ansatte på kysten imod 32 % af de ansatte i Nuuk svarer således, at de i meget høj eller høj grad oplever at stå alene med ansvaret i akutte situationer. Grundet små arbejdsstyrker på kyststationerne opleves det også som vanskeligt at aflaste medarbejdere fx ved at ændre i vedkommendes arbejdsopgaver.

For det tredje er det centralt at være opmærksom på det høje arbejdspres i Grønlands Politi. Denne undersøgelse peger på, at 26 % af medarbejderne føler sig stresset ofte eller hele tiden. Det er en signifikant højere andel end i 2020, hvor tallet var 14,6 %. Spørgeskemaundersøgelsen viser desuden, at betjentene oplever udfordringer med tiden til at bearbejde voldsomme hændelser. Kun 12 % af de adspurgte polititjenestemænd oplever i høj eller meget høj grad, at der er tilstrækkelig tid til at bearbejde en voldsom hændelse, før de skal videre til andre arbejdsopgaver. Det er centralt, da forebyggelse og aktiv bearbejdelse af hændelser er afgørende for at mindske risikoen for udvikling af belastningsreaktioner som PTSD (Videbech, Kristensen & Øgard, 2021). I interviewene gives der udtryk for, at det høje arbejdspres i nogle situationer kan komme til at stå i vejen for den forebyggende indsats.

Samlet peger undersøgelsen på, at anvendelsen af forebyggende indsatser og støttetilbud i Grønlands Politi indgår i et samspil med en række strukturelle, organisatoriske og kulturelle forhold. I forhold til strukturelle forhold er det væsentligt at være opmærksom på, at store sagsmængder og store geografiske afstande påvirker mulighederne for forebyggelse og støtte. Organisatorisk er det vigtigt at have fokus på arbejdspres, bemanding, distanceledelse og adgang til aflastning, så medarbejdere og ledere får tid til at bearbejde voldsomme hændelser. Kulturelt er det fortsat centralt at fremme en åben kultur, hvor det er legitimt at tale om belastninger og søge støtte. Som led heri vil det være relevant at styrke lederopfølgning efter voldsomme hændelser. Lederne i Grønlands Politi har en central rolle i at understøtte en åben kultur ved at prioritere medarbejdertrivsel, opfølgning og tydeligt signalere, at det er accepteret at søge hjælp. Undersøgelsen peger hermed på en række muligheder

for at styrke arbejdsmiljøet og implementeringen af eksisterende indsatser. Resultaterne fra denne rapport kan anvendes i det videre arbejde med at forebygge belastninger og sikre støtte til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner i Grønlands Politi.

Boks 2 Strukturelle, organisatoriske og kulturelle forhold med betydning for anvendelsen af forbyggende indsatser og støttetilbud i Grønlands Politi

Strukturelle forhold

- Store geografiske afstande giver forskellige arbejdsforhold og kan være en barriere for tilstrækkelig forebyggelse og støtte
- Store sagsmængder og højt arbejdspres kan være en barriere for at gennemføre forebyggende tiltag og opfølgninger
- Høj medarbejderudskiftning øger arbejdspresset, og dette kan have konsekvenser for gennemførelsen af forebyggende indsatser og støttetilbud.

Organisatoriske forhold

- Manglende tid til bearbejdning af voldsomme hændelser kan begrænse brugen af forebyggende indsatser samt mulighederne for opfølgning og restitution
- Begrænset viden hos ledere om psykiske belastningsreaktioner og mental trivsel kan gøre det sværere at yde relevant støtte til medarbejdere
- Distanceledelse kan være en barriere for opfølgning og støtte til medarbejdere.

Kulturelle forhold

- Tæt kontakt med borgere og polititjenestemænd i små samfund kan gøre det vanskeligt at adskille arbejdsliv og privatliv og skabe et øget behov for støtte
- Et højt antal voldsomme hændelser kan medføre nedtoning af hændelsernes belastende karakter og udfordre brugen af forebyggende indsatser
- Selvom lederen fortæller om en større åbenhed omkring belastninger end tidligere, kan en kultur, der vægter robusthed højt, stadig påvirke brugen af formelle støttetiltag, fx psykologisk debriefing.

Afrapportering

1 Indledning

Dette indledende kapitel beskriver først undersøgelsens formål, efterfulgt af en kort gennemgang af forskningsviden om psykiske belastningsreaktioner med særligt fokus på arbejdsrelateret PTSD. Herefter gives en introduktion til Grønlands Politi, og kapitlet afsluttes med en kort beskrivelse af undersøgelsens metodiske grundlag.

1.1 Undersøgelsens formål

Formålet med denne undersøgelse er at give et opdateret billede af forekomsten af voldsomme arbejdsrelaterede hændelser, omfanget af psykiske belastningsreaktioner blandt ansatte i Grønlands Politi samt deres oplevelse og brug af støttetilbud. Undersøgelsen belyser desuden lederes erfaringer med den eksisterende forebyggende indsats og støttetilbud til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner.

I 2020 gennemførte VIVE den første kortlægning af psykiske belastningsreaktioner blandt ansatte i politi og fængsler i Danmark, Grønland og Færøerne (Larsen et al., 2020a). Resultaterne viste, at 76 % af de deltagende polititjenestemænd i Grønlands Politi havde oplevet, at deres eget liv havde været i fare mindst én gang, mens 66 % havde været udsat for fysisk vold i forbindelse med arbejdet (Larsen et al., 2020a). Med hensyn til belastningsreaktioner opfyldte 9,5 % af polititjenestemændene diagnosekriterierne for PTSD, 7,7 % diagnosekriterierne for depression og 6,8 % kriterierne for angst. 14,6 % angav, at de ofte eller hele tiden følte sig stressede (Larsen et al., 2020a). I Grønlands Politi er der nu et ønske om at foretage en opfølgning på undersøgelsen fra 2020.

Denne undersøgelse er baseret på analyser af spørgeskemadata og kvalitative interviews med ledere og skal besvare følgende to forskningsspørgsmål:

- Hvor udbredt er voldsomme arbejdsrelaterede hændelser og psykiske belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd?
- Hvilke erfaringer er der med den eksisterende forebyggende indsats og støttetilbud til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner?

Undersøgelsen er afgrænset til de forebyggende indsatser, der iværksættes efter voldsomme hændelser for at begrænse psykiske efterreaktioner hos medarbejderne (fx defusing, debriefing og evt. psykologsamtale) og de øvrige støttetilbud, medarbejderne modtager. Indsatser på det primære forebyggelsesniveauer, fx redskaber til konflikthåndtering, evalueres ikke i denne undersøgelse.

1.2 Viden om psykiske belastningsreaktioner

For mange medarbejdere i Grønlands Politi er gentagen eksponering for voldsomme hændelser en del af arbejdsvilkårene. Forskning viser, at sådanne gentagne belastninger kan påvirke det mentale helbred, fordi nye hændelser kan lægge sig oven på allerede eksisterende traumatiske oplevelser (Jørgensen & Elklit, 2022; Pihl-Thingvad et al., 2019; McFarlane, 2012).

PTSD

Posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD), er en psykisk belastningsreaktion, der kan opstå efter en enkelt traumatisk hændelse eller som følge af gentagne moderate traumer (Buchmann & Andersen, 2017).

PTSD er en langvarig lidelse, og hos cirka en tredjedel af de berørte udvikler tilstanden sig til en kronisk lidelse (Kessler et al., 1995).

De centrale symptomer på PTSD omfatter:

- Tidligere udsættelse for exceptionel svær belastning/traume
- Tilbagevende genoplevelser af traume, fx gennem flashbacks eller mareridt
- Undgåelse af forhold som minder om traume
- Øget alarmberedskab, som kan vise sig gennem vagtsomhed, søvnbesvær, vredesudbrud, koncentrations- eller hukommelsesbesvær.

Individuelle forhold spiller samtidig en væsentlig rolle for, hvordan en hændelse påvirker den enkelte medarbejder. Hændelser, der berører betjenten på et personligt plan, kan være særligt psykisk krævende. Eksempelvis kan ulykker med tilskadekomne børn på samme alder som betjentes egne børn være særligt belastende. Ligesom hændelser med selvmordsofre være ekstra (re)traumatiserende for en betjent, der selv har oplevet selvmord i familien (Jørgensen & Elklit, 2022). I Grønland kan belastningen forstærkes yderligere af, at der ofte er personligt kendskab mellem betjent og borger. Dette kan gøre hændelser med eksempelvis tilskadekomne eller trusler og konfrontationer mere følelsesmæssigt belastende. Samtidig ved man, at personer med i forvejen sårbarhed i form af angst, depression eller misbrug har en markant forhøjet risiko for at udvikle PTSD (Videbech, 2021).

Organisatoriske forhold på arbejdspladsen kan også udgøre risikofaktorer eller beskyttende faktorer. Her er oplevelsen af social støtte fra kolleger og ledelse en afgørende beskyttende faktor (James & Todak, 2018; Jørgensen & Elklit, 2022; Larsen et al., 2020a). Modsat kan ansatte, der har oplevet mobning fra kolleger, have en højere forekomst af psykiske belastningsreaktioner (Borg et al., 2010; Larsen et al., 2020a).

1.3 Kort beskrivelse af Grønlands Politi

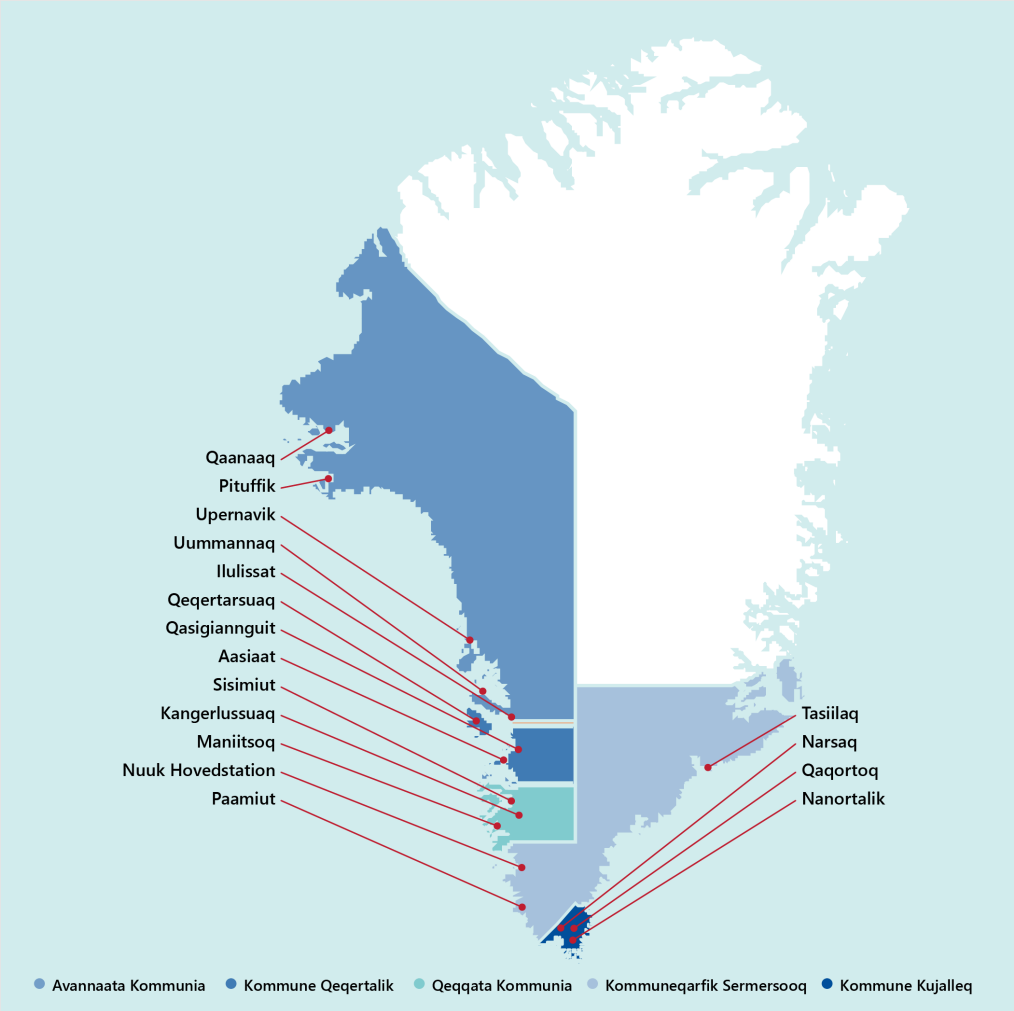
Grønlands Politi er en selvstændig politikreds, som dækker hele Grønland og er underlagt Rigspolitiet og Justitsministeriet i Danmark. Organisationen består af 18 politistationer, inddelt i 6 politidistrikter, som er fordelt på Grønlands fem kommuner (se kortet nedenfor). Kortet illustrerer samtidig de store geografiske afstande mellem nogle af politistationerne i landet. Der er en landsdækkende vagtcentral placeret i Nuuk. Ud over de almindelige politimæssige opgaver har Grønlands Politi ansvar for alle eftersøgnings- og redningsoperationer på land, herunder på Indlandsisen, kendt som Search and Rescue (SAR).

I 2024 havde Grønlands Politi 386 ansatte, og antallet af medarbejdere har været støt stigende gennem flere år. Af disse er 170 polititjenestemænd, hvoraf 84 er lokalt ansatte, mens 48 er udsendte betjente fra Danmark med ophold over 2 år, og yderligere 32 assistancebetjente fra Danmark med ophold under 2 år. Samlet set er antallet af danske udsendte næsten på niveau med de lokalt ansatte betjente. Siden 2021 har antallet af udsendte betjente med ophold i under 2 år har været stigende. Organisationen omfatter desuden 68 kommunefogeder, 52 reservebetjente, 13 samt juridisk og administrativt personale (Årsstatistik 2024, Grønlands Politi).

Kommunefogederne er i dag bygdernes politiassistenter og varetager opgaver af politimæssig karakter i langt de fleste af Grønlands bygder. Reservebetjente er ikke-uddannede betjente, som bærer uniform og bistår politiet i deres arbejde. Det må også forventes, at disse grupper udsættes for voldsomme hændelser i forbindelse med politiarbejde (Dahl-Jensen, 2017; Det Grønlandske Retsvæsenskommission). Hverken kommunefogeder eller reservebetjente indgår i denne undersøgelse, og der foreligger på nuværende tidspunkt ingen undersøgelser af forekomsten af belastningsreaktioner blandt disse ansatte.

På en række kriminalitetsområder har Grønland højere anmeldelsestal end Danmark. I Grønland var der i 2024 68,3 anmeldelser pr. 1.000 indbyggere af overtrædelse af kriminalloven mod 46,7 i Danmark. Særligt antal anmeldelser af voldsforbrydelser ligger fortsat markant højere i Grønland end i Danmark og på Færøerne. I 2024 var antal anmeldelser 16,7 pr. 1.000 indbyggere i Grønland, sammenlignet med 3,9 i Danmark og 1,4 på Færøerne. Der er også en markant højere anmeldelsesrater af seksualforbrydelser i Grønland sammenlignet med Danmark og Færøerne. I Grønland var der i 2024 10,7 anmeldelser af seksualforbrydelser pr. 1.000 indbyggere mod 1,3 anmeldelser i Danmark og 3,3 på Færøerne (Årsstatistik 2024, Grønlands Politi).

Figur 1.1 Grønlandskort med angivelse af politistationer

Alle ansatte i Grønlands Politi er omfattet af politiets psykologbistand på samme vis som øvrige ansatte i politiet og anklagemyndigheden og under hensyntagen til grønlandske forhold. Psykologtjenesten har et særligt grønlandsteam, som på fast basis gennemfører to årlige besøg i Grønland. Disse besøg afholdes således, at alle politistationer med ca. halvandet års interval får besøg af psykologer fra Danmark. Derudover afholdes også individuelle samtaler, psykologiske debriefinger og supervisioner på virtuelle konferencer (ITV) med psykologer i Danmark.

Samlet set ydes i dag psykologbistand i form af:

- Individuel psykologisk støtte med baggrund i arbejdsrelaterede forhold
- Psykologisk debriefing som opfølgning på arbejdsrelaterede voldsomme hændelser

- Psykologisk supervision til ansatte med særligt psykisk belastende arbejdsopgaver og opgaver, der stiller høje følelsesmæssige krav til de ansatte
- Obligatorisk statustjek med et forebyggende sigte til politiskoleelever og betjente i beredskabet
- Kurser i håndtering af voldsomme hændelser og oplæg om stresshåndtering for ledere ved Grønlands Politi.
- Før-Under-Efter-samtaler med danske betjente på assistancetjeneste i Grønlands Politi.

1.4 Metodebeskrivelse

I det følgende afsnit redegøres for undersøgelsens datakilder og metodiske grundlag. Det gælder først spørgeskemaundersøgelsen gennemført blandt samtlige polititjenestemænd i Grønlands Politi i efteråret 2025 og dernæst 10 kvalitative interviews med otte ledere, en tillidsrepræsentant og en arbejdsmiljørepræsentant.

1.4.1 Spørgeskemaundersøgelsen

Spørgeskemaundersøgelsen blev gennemført i september 2025 blandt samtlige 174 politititjenestemænd i Grønlands Politi. Dette er samme respondentgruppe som i den tidligere VIVE-rapport fra 2020. Undersøgelsen dækker således ikke kommunefogeder, reservebetjente eller andet personale i Grønlands Politi, som eksempelvis er ansat ved alarmcentral eller redningsfartøjer. Personlige links til et spørgeskema blev distribueret til alle politititjenestemænd via deres arbejdsmail 1. september 2025. I indsamlingsperioden frem til 28. september blev der udsendt tre påmindelser.

Spørgeskemaet blev udsendt til i alt 174 personer, hvoraf 95 personer har gennemført skemaet, og 13 har givet nogle svar uden at gennemføre. Dette giver en svarprocent på 62 (inklusive de delvise besvarelser).

Blandt de 108 deltagere fra Grønlands Politi har 22 % arbejdet ved Grønlands Politi mindre end et år, 26 % i 1-4 år, 18 % i 5-10 år og 33 % i mere end 10 år. 49 % af respondenterne er lokalt politi, mens 51 % er udsendt. Dette svarer nogenlunde overens med fordelingerne i årsstatistikken fra Grønlands Politi 2024 (se også afsnit 1.3).

Ifølge den tidligere undersøgelse fra 2020 indebærer den grønlandske kontekst, at man til tider kan befinde sig i voldsomme situationer, hvor de involverede parter er personer, man kender (Larsen et al., 2020a). I vores undersøgelse er 43,5 % af respondenterne opvokset i Grønland, og heraf er 36 % tjenestegørende i den

by/bygd, de er opvokset i. 58 % af den samlede respondentgruppe er tjenestegørende i Nuuk.

Temaer og måleredskaber

I spørgeskemaet er der inkluderet en række måleredskaber, som har været anvendt i en række tidligere undersøgelser til at måle psykiske belastningsreaktioner (se Tabel 1.1) – herunder også den forrige undersøgelse fra 2020 (Larsen et al., 2020a). For PTSD, depression og angst anvendes validerede skalaer, hvor der med udgangspunkt i kliniske diagnosekriterier er udviklet en række spørgsmål til at måle de forskellige symptomer for den psykiske lidelse. Stress måles ved et enkelt spørgsmål, som også er anvendt i en undersøgelse om arbejdsmiljø og helbred fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA, 2019).

Tabel 1.1 Oversigt over måleredskaber

Tema	Måleinstrument/skala	Grænseværdi for symptom	Reference
PTSD	The Harvard Trauma Questionnaire part IV (HTQ)	Score > = 42,5	Mollica et al., 1992
Depression	Major Depression Inventory (MDI)	Score > = 25	Bech et al., 2015
Angst	The Generalized Anxiety Disorder (GAD-7)	Score > = 10	Spitzer et al., 2006
Stress	Spørgsmål fra NFA-undersøgelse 'Arbejdsmiljø og Helbred'	Svar: Ofte og hele tiden	NFA, 2019
Voldsomme hændelser	The Critical Incident History Questionnaire (tilpasset og suppleret med fx spørgsmål til kolleger)	-	Weiss et al., 2010

Til at måle voldsomme eller ubehagelige hændelser i arbejdet tager vi afsæt i 'The Critical Incident History Questionnaire', som før har været anvendt i internationale undersøgelser til at afdække den samlede eksponering af voldsomme hændelser blandt hhv. politi- og fængselsbetjente (Weiss et al., 2010; James & Todak, 2018). Der er endvidere inkluderet spørgsmål til mobning og uønsket seksuel opmærksomhed fra kolleger.

Derudover indeholder spørgeskemaet spørgsmål til følgende temaer: støtte fra ledere, kolleger og familie, erfaring med forebyggende indsatser, brug af støttetilbud, vurdering af beredskab efter voldsomme hændelser, indsatser og støttetilbud. Da undersøgelsen er en opfølgning på den tidligere VIVE-rapport, er spørgsmål og skalaer i videst muligt omfang gentaget. Der er tilføjet enkelte nye spørgsmål for at målrette grønlandske forhold, herunder eksempelvis voldsomme hændelser med selvmord og selvmordsforsøg samt hændelser med personer, som medarbejderen kender personligt.

Læsning af tabeller og figurer

Selvom svarprocent i spørgeskemaundersøgelsen er høj, er datamaterialet stadig begrænset til omkring 100 observationer grundet populationens størrelse. Derfor er analyserne af spørgeskemadata primært baseret på deskriptive tabeller. Det skal bemærkes til læsning af tabeller og figurer, at der ikke præsenteres resultater, hvor antallet af observationer er mindre end tre. I de tilfælde, hvor der forekommer svarkategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt, vil det fremgå i tabellen med '-' og af noten til pågældende tabel eller figur. For at sikre diskretionering i tabeller, hvor en eller flere kategorier har færre end tre observationer, er de viste fordelinger beregnet ud fra en skjult subtotal, hvor de diskretionerede observationer ikke indgår. Observationerne indgår dog fortsat i tabellens totalværdi. Signifikanstests er udregnet med en fisher's exact test og et signifikansniveau på 0,05.

1.4.2 Interviewundersøgelsen

Der er gennemført 10 individuelle interviews med ledere samt tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter for at belyse erfaringer med forebyggende indsatser efter voldsomme hændelser og støttetilbud til ansatte med psykiske belastningsreaktioner.

For at sikre variation i både erfaring og geografisk placering udleverede politiet en liste over potentielle deltagere, hvorfra VIVE udvalgte interviewpersonerne. Interviewene er fordelt, så både større og mindre politistationer er repræsenterede. Henholdsvis otte ledere (politikommissærer og vicepolitiinspektører) og to tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter deltog. Derudover er der gennemført tre indledende ekspertinterview med repræsentanter fra hhv. Rigspolitiets Psykologtjeneste og Grønlands Politiforening.

Lederinterviewene giver central viden om erfaringerne med de forebyggende indsatser efter voldsomme hændelser og støttetilbud til polititjenestemænd med psykiske belastningsreaktioner. Spørgeskemaundersøgelsen giver et bredt billede af forekomsten af belastningsreaktioner og anvendelsen af de eksisterende tilbud, mens interviewene bidrager med et fokuseret blik på de strukturelle, organisatoriske og kulturelle forhold, der har betydning for, hvordan forebyggende indsatser og støttetilbud anvendes. Der er desuden gennemført interviews med to arbejdsmiljø- og tillidsrepræsentanter for at inkludere et bredere medarbejderperspektiv.

Interviewene blev gennemført på dansk i september 2025 via telefon og varede mellem 40 og 70 minutter. Der blev anvendt en semistruktureret interviewguide med fokus på ledernes perspektiver på forebyggelse og håndtering af voldsomme hændelser, herunder deres oplevelse af egen rolle, centrale udfordringer og barrierer samt anbefalinger til den fremadrettede indsats. Alle interviews blev

efterfølgende transskriberet og kodet tematisk. Interviewguiden tog udgangspunkt i følgende temaer:

Boks 1.1 Interviewtemaer

- PTSD og psykiske belastningsreaktioner: udtryk og udvikling
- Forebyggelse: Indsatser efter voldsomme hændelser
- Håndterende tiltag ved psykiske belastningsreaktioner/PTSD
- Særlige grønlandske forhold i forbindelse med voldsomme hændelser og psykiske belastningsreaktioner
- Fokus for fremtidige indsatser og strategier.

2 Psykiske belastningsreaktioner

Dette kapitel beskriver forekomsten af psykiske belastningsreaktioner blandt politityenestemænd i Grønlands Politi. Kapitlet tager udgangspunkt i spørgeskemaundersøgelser indsamlet af VIVE i 2020 og 2025.

I 2020 var psykiske belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd mere udbredt i Grønland end i Danmark (Larsen et al., 2020b). Spørgeskemaundersøgelsen fra 2025 viser, at der fortsat er forholdsvist høje forekomster af belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi. Baseret på deres besvarelser opfylder 12,0 % af de adspurgte polititjenestemænd diagnosekriterierne for PTSD, 6,0 % diagnosekriterierne for depression og 7,9 % kriterierne for angst (jf. Tabel 2.1). Der er i 2025 26 % af medarbejderne, som angiver, at de ofte eller hele tiden føler sig stressede. Det er en signifikant højere andel end i 2020, hvor tallet var 14,6 %. Blandt dem, der i 2025 føler sig stressede, er det for 46 % arbejdet, der er den primære kilde til deres stress, mens 38 % angiver, at det både er privat- og arbejdsliv.

Tabel 2.1 Polititjenestemænd med symptomer på psykiske belastningsreaktioner: PTSD, depression, angst og stress

	Danmark 2020		Grønland 2020		Grønland 2025	
	Pct.	Antal (total)	Pct.	Antal (total)	Pct.	Antal (total)
PTSD	3,7	6.987	9,5	105	12,0	104
Depression	2,1	6.951	7,7	104	6,0	100
Angst	2,9	6.895	6,8	103	7,9	101
Stress	8,6	6.936	14,6	103	26,0*	100

Note: * For stress er forskellen for Grønland mellem 2020 og 2025 signifikant. Se Bilag 1 for fordelinger af score for de enkelte skalaer.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Politiet og Kriminalforsorgen 2020 og VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Der kan være ansatte, som har symptomer på flere belastningsreaktioner, og andelen af polititjenestemænd, der opfylder diagnosekriteriet for mindst én af de tre psykiske lidelser PTSD, angst eller depression, udgør 13 %. Dette peger på en forholdsvis høj komorbiditet. I Tabel 2.2 inkluderes også stress, og opgørelsen viser, hvor mange respondenter der har symptomer på en eller flere af de fire belastningsreaktioner. 20 % har en høj score på mindst én ud af fire, 11 % har en høj score

på mindst to belastningsreaktioner, mens de resterende 69 % ikke scorer højt på nogen af de undersøgte belastningsreaktioner.

Tabel 2.2 Antal belastningsreaktioner (PTSD, depression, angst og stress) med høj score blandt polititjenestemænd i Grønland

	Procent	Antal
Ingen	69	72
Én belastningsreaktion med høj score	20	21
To belastningsreaktioner med høj score	4	4
Tre belastningsreaktioner med høj score	4	4
Alle fire belastningsreaktioner med høj score	3	3
Total	100	104

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Belastningsreaktioner som PTSD påvirkes ikke kun af alvorligheden af enkelte hændelser, men også af deres hyppighed, hvilket fremhæves som en væsentlig ætiologisk faktor for udviklingen af PTSD (Pihl-Thingvad et al., 2019; McFarlane, Williamson & Barton, 2009; Hansen et al., 2025). Længere tids eksponering kan altså have betydning for udviklingen af belastningsreaktioner.

Tabel 2.3 viser forekomsten af belastningsreaktioner opdelt på anciennitet, personalekategori, lokation og alder. Der en højere andel med PTSD blandt betjente med anciennitet over 10 år i Grønlands Politi (26,5 %) og i den ældste alderskategori over 40 år (20,5 %), hvilket kan være udtryk for, at en akkumulering af voldsomme hændelser over arbejdslivet har betydning.

Tabel 2.3 Polititjenestemænd i Grønland med symptomer på psykiske belastningsreaktioner: PTSD, depression, angst og stress, fordelt på anciennitet, personalekategori, lokation og alder (procent)

	PTSD	Depression	Angst	Stress	n (antal)
0-2 års anciennitet	<8	<8	<8	14,3	37
3-10 års anciennitet	<9	<9	<9	38,7	32
Mere end 10 års anciennitet	26,5	15,2	11,8	27,3	34
Personalekategori					
Lokalt politipersonale	23	14	10	32	52
Udsendt/assistance	<6	<6	<6	20	52
Lokation					
Tjenestegørende i Nuuk	15	10	7	27	61
Tjenestegørende i kystbyer	9	<7	<7	24	43
Alder					
21-30 år	<10	<10	<10	15,4	29
31-40 år	8,1	<8	<8	27,8	37
Over 40 år	20,5	10,5	7,9	31,6	42

Anm: Der er mindre forskelle i antallet af besvarelser for hhv. PTSD, depression, angst og stress. Tabellens totalværdi angiver det højeste antal observationer.

Note: '<x' i tabellen er angivet i de tilfælde, hvor antallet af besvarelser er for lavt til at gengive det præcise tal.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Det fremgår også, at der en højere forekomst af både PTSD (23 %) og depression (14 %) blandt lokalt ansatte polititjenestemænd, end blandt polititjenestemænd, der er udsendt eller er assistance fra Danmark. Denne forskel i forekomsten af psykiske belastningsreaktioner kan relatere sig til længerevarende eksponering til voldsomme hændelser blandt de ansatte der, da den gennemsnitlige anciennitet i Grønlands Politi for lokale polititjenestemænd er 16,5 år, mens den er 3,3 år for assistancer og udsendte polititjenestemænd. De lokale polititjenestemænd angiver også en højere eksponering til flere typer af voldsomme hændelser: katastrofesituationer, seksualforbrydelser, dødsfald og ulykker med børn samt hændelser med borgere, de kender personligt (jf. afsnit 3.1).

3 Belastende arbejdsforhold

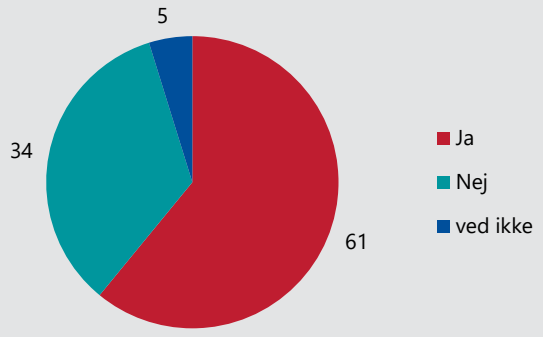
Dette kapitel beskriver arbejdsforhold, der opleves som belastende af medarbejdere i Grønlands Politi. Det gælder både voldsomme arbejdsrelaterede hændelser og strukturelle, organisatoriske og kulturelle forhold, som kan belaste medarbejderne (fx højt arbejdspres og mobning).

3.1 Voldsomme arbejdsrelaterede hændelser

Politifolk er langt hyppigere udsat for voldsomme hændelser end den generelle befolkning (Rudofossi, 2007). Et review af arbejdsrelateret PTSD viser, at politifolk, brandfolk og ambulanceførere er nogle af de jobgrupper, som er i højeste risiko for at blive udsat for traumatiske oplevelser, som kan føre til PTSD (Skogstad et al., 2013). I spørgeskemaet har vi spurgt ind til både den generelle oplevelse af at være udsat for en eller flere voldsomme hændelser på arbejdet og frekvensen af specifikke hændelser som fx dødsfald, selvmordsforsøg eller seksuelle overgreb.

Som Figur 3.1 viser, har 61 % af de ansatte i undersøgelsen været udsat for en eller flere voldsomme hændelser på arbejdet det seneste år, som har påvirket dem voldsomt følelsesmæssigt.

Figur 3.1 **Arbejdsrelateret hændelse det seneste år blandt politimedarbejdere i Grønlands Politi, som har påvirket dem voldsomt følelsesmæssigt (procent)**

Anm.: N = 105.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

46 % angiver, at de tidligere har oplevet ubehagelige eller voldsomme hændelser i arbejdet, som stadig påvirker dem psykisk. Til sammenligning er det tilsvarende tal 46,5 % blandt politimedarbejdere i Danmark (Møller et al., 2023).

I det følgende ser vi på eksponeringen til en række forskellige voldsomme og ubehagelige hændelser, som politimedarbejdere har oplevet under deres arbejde i politiet. Tabel 3.1 viser, at hhv. 61 % og 64 % har været udsat for en livstruende hændelse eller er blevet truet eller angrebet med våben i deres tid i politiet. 3 % har oplevet at blive skudt på, og 3 % har været i en

situation, hvor de har set sig nødsaget til at afgive skud. 6 % er kommet alvorligt til skade på arbejdet, mens 17 % har oplevet, at en kollega er kommet alvorligt til skade. 60 % har været i en katastrofesituation (fx flyulykke, storbrand eller søfartsulykke) mindst én gang i løbet af deres ansættelse.

Derudover har 46 % af politijenestemændene været involveret i et sagsforløb ved Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagenævnet), hvilket kan opleves som ubehageligt og belastende for den enkelte medarbejder.

Tabel 3.1 Voldsomme hændelser i arbejdet i politiet med fare eller tilskadekomst for politijenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	Mindst én gang	1-2 Gange	> 2 gange	Total (antal)
Livstruende hændelse	36	64	27	38	101
Er blevet skudt på	97	3	3	-	103
Er blevet truet eller angrebet med våben	39	61	27	34	104
Har selv afgivet skud	97	3	3	-	104
Er selv kommet alvorligt til skade	94	6	6	-	104
Alvorligt tilskadekommen kollega	83	17	17	-	104
Katastrofesituation (flyulykke, storbrand, søfartsulykke mv.)*	40	60	38	22	105
Undersøgelse iværksat hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed eller Politiklagenævnet	56	46	29	15	104

Note: * Signifikant oftere forekommende for lokalt politipersonale end for udsendte/assistancer.
'-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Ud over disse meget alvorlige hændelser, hvor politijenestemænd oplever enten egen eller kollegers livsfare og tilskadekomst, er de også vidne til andres dødsfald eller voldsomme forbrydelser. Tabel 3.2 viser, at der er flere respondenter, som har oplevet hændelserne mere end 20 gange under deres ansættelse, end der er respondenter, som slet ikke har oplevet dem. Det gælder fx for voksenpersons dødsfald (21 %), dødfunden (32 %), ligsyn eller obduktion (16 %), underretning af pårørende om voksen persons dødsfald (20 %), alvorligt tilskadekommen voksen (24%), voldsom anholdelse (28 %) og voldsomt husspektakel (42 %). Hver tredje har oplevet seksualforbrydelser mod voksne mere end 20 gange (33 %), og 36 % har oplevet selvmord eller selvmordsforsøg hos voksne mere end 20 gange i deres tid i politiet.

Tabel 3.2 Voldsomme hændelser i arbejdet i politiet relateret til dødsfald eller forbrydelser for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	Mindst én gang	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	> 20 gange	Total (antal)
Dødfunden	5	95	14	23	26	32	105
Ligsyn eller obduktion*	9	91	22	39	14	16	104
Voksenpersons dødsfald (drab, ulykke, trafik mv.)	4	96	17	31	27	21	104
Underretning af pårørende om voksen persons dødsfald	10	90	15	27	28	20	103
Alvorligt tilskadekommen voksen (vold, ulykke, trafikuheld mv.)	9	91	15	27	25	24	103
Seksualforbrydelse, voksen*	1	99	9	28	28	33	106
Selvmord eller selvmordsforsøg, voksen	2	98	11	26	26	36	106
Voldsom anholdelse	4	96	18	26	24	28	105
Voldsomt husspektakel	4	96	10	23	21	42	104
Voldsom hændelse med psykisk syge	8	92	15	2	27	27	105

Note: * Signifikant oftere forekommende for lokalt politipersonale end for udsendte/assistancer.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Voldsomme hændelser, hvor børn er involverede, kan også være belastende. 64 % har oplevet selvmordsforsøg eller selvmord hos et barn mindst én gang, og 63 % har skulle underrette pårørende om et barns dødsfald. Mere end halvdelen har oplevet et barns dødsfald (60 %). Det samme gør sig gældende for alvorligt tilskadekommet barn (56 %). Sager med seksualforbrydelser mod børn er forholdsvist hyppigt forekommende i Grønlands Politi. Hver fjerde (26 %) har således håndteret sager med seksualforbrydelser mod børn mere end 20 gange, mens 12 % aldrig har oplevet sager med seksualforbrydelser mod børn.

Tabel 3.3 Voldsomme hændelser i arbejdet i politiet relateret til børn for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	Mindst én gang	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	> 20 gange	Total (antal)
Barns dødsfald (drab, ulykke, trafik mv.)*	40	60	34	23	3	-	105
Underretning af pårørende om barns dødsfald	37	63	35	21	4	3	105
Alvorligt tilskadekommet barn (vold, ulykke, trafikuheld mv.)*	44	56	34	15	4	3	105
Seksualforbrydelse, barn	12	88	23	26	13	26	105
Selvmord eller selvmordsforsøg, barn	36	64	29	24	8	4	105
Tunge sociale problemer i familier med barn	2	98	5	18	22	53	104

Note: * Signifikant oftere forekommende for lokalt politipersonale end for udsendte/assistancer.
'-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025

I de kvalitative interviews er interviewpersonerne blevet spurgt, hvilke typer af voldsomme hændelser betjente typisk er ude for, som kan føre til psykiske belastningsreaktioner. Blandt de mest typiske nævnes selvmord og selvmordsforsøg, som forekommer relativt hyppigt og opleves som særligt svære. Derudover fremhæves sager om seksuelle overgreb mod børn, voldtægter, grov vold og drab. Det fremhæves også, at der er en stor del af de voldsomme hændelser relateret til husspektakler og vold i hjemmet, hvor der ofte er børn til stede. Ifølge interviewpersonerne oplever mange betjente netop disse sager som særligt følelsesmæssigt belastende. Alkohol nævnes som en gennemgående faktor i mange af hændelserne. Den bidrager til at gøre situationerne mere uforudsigelige og voldelige, hvilket er med til at skabe en oplevelse af konstant beredskab og usikkerhed.

Betjentene i Grønlands Politi angiver højere eksponering til hændelser, der fremhæves som særligt belastende i interviewene, sammenlignet med betjente fra Danmark i VIVE-undersøgelsen (Larsen et al., 2020a). Det gælder både seksualforbrydelser, voldsomme husspektakler, problemer i familier med børn og forventes også at omfatte selvmord og selvmordsforsøg (som ikke indgik særskilt i VIVE-undersøgelsen). I årsstatistikken fra Grønlands Politi fremgår det også, at der er en markant højere forekomst af anmeldelser af seksualforbrydelser[2] samt selvmord og

[2] 10,3 pr. 1.000 indbygger i Grønland, 1,6 pr 1.000 indbygger i Danmark og 1,8 pr. 1.000 indbygger i Færøerne.

selvmordsforsøg i Grønland sammenlignet med Danmark og Færøerne (Årsstatistik 2024 Grønlands Politi).

Flere interviewpersoner nævner, at store sagsmængder og få betjente ofte betyder, at den samme betjent gentagne gange skal ud til voldsomme hændelser. Ifølge interviewpersonerne vil det for mange være akkumulering af voldsomme hændelser over tid, der udløser psykiske belastningsreaktioner. En interviewperson fortæller:

> *Vi er de få hænder, der er … grundet den sagsmængde, der er, og de hændelser, der opstår, så er det jo de enkelte medarbejdere og betjente, der kommer til at blive brugt igen og igen. Og på den måde, så udvikler de flere psykiske belastninger end sammenlignet med fx vores danske kolleger.*

Samtidig oplever polititjenestemænd i Grønland ofte voldsomme hændelser med borgere, de kender personligt. Som det fremgår af Tabel 3.4, har 68 % oplevet mindst én hændelse med en borger, de kender personligt.

Tabel 3.4 Voldsomme hændelser i arbejdet i politiet med borger, man kender personligt, for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	21-50 gange	> 50 gange	Total (antal)
Voldsom hændelse med borger, du kender personligt*	32	20	25	11	6	6	105

Note: * Signifikant oftere forekommende for lokalt politipersonale end for udsendte/assistancer.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Betjente, der er opvokset i Grønland, oplever oftere voldsomme hændelse med en borger, de kender personligt, end respondenter, der ikke er opvokset i Grønland. 87 % af respondenterne, der er opvokset i Grønland, har således haft mindst én voldsom hændelse med en borger, de kender personligt (for 26 % mere end 20 gange). Det samme gælder for 52 % af respondenterne, der ikke er opvokset i Grønland. I interviewene fremhæves det personlige kendskab også. En interviewperson fortæller:

> *Det her med, at alle kender alle. Det er jo en udfordring. Der er meget tit en form for inhabilitetsting, men hvor man jo bliver nødt til at handle alligevel og på trods af det træffe beslutninger og være i opgaver, hvor man har en relation til nogen. Altså, det er da klart med til at øge en belastning.*

Voldsomme hændelse med en borger, som polititjenestemændene kender personligt, kan således opleves som særligt belastende og følelsesmæssigt krævende.

3.1.1 Trusler, vold og øvrige ubehagelige hændelser

Mange politiopgaver har borgerettet kontakt, hvor der kan opstå episoder med trusler, vold eller uønsket seksuel opmærksomhed i forbindelse med arbejdet.

Tabel 3.5 viser, at 87 % har været udsat for trusler om vold i arbejdet, 83 % har været udsat for øvrige trusler, 68 % for fysisk vold, 65 % har oplevet chikane fra borger, og 54 % har oplevet uønsket seksuel opmærksomhed fra borger.

Tabel 3.5 Trusler, vold og uønsket seksuel opmærksomhed fra borger i arbejdet i politiet for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	> 20 gange	Total (antal)
Trusler om vold	13	24	30	17	16	105
Øvrige trusler	17	25	24	13	21	104
Fysisk vold	32	32	26	7	4	104
Chikane fra borger*	35	26	22	8	10	102
Uønsket seksuel opmærksomhed fra borger	46	26	20	6	3	105

Note: * Signifikant oftere forekommende for lokalt politi end for udsendt politi.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Der er i spørgeskemaet også spurgt ind til arbejdsrelaterede hændelser i fritiden rettet mod ansatte og deres familier. 32 % har oplevet trusler om vold i fritiden, 32 % har oplevet øvrige trusler, og 22 % har oplevet trusler mod deres familier. 8 % har oplevet at være udsat for vold i fritiden (se Tabel 3.6).

Tabel 3.6 Voldsomme og ubehagelige hændelser i fritiden for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	1-2 gange	> 2 gange	Total (antal)
Trusler om vold i fritiden	68	17	14	104
Trusler mod din familie i fritiden	78	16	6	104
Øvrige trusler i fritiden	68	20	12	104
Vold i fritiden	92	8	-	104
Chikane (på sociale medier eller i det offentlige rum)	65	27	8	104

Note: '-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

I de kvalitative interviews peger interviewpersonerne på, at trusler og chikane udgør en væsentlig belastningsfaktor for polititjenestemændene i fritiden. Flere peger på, at arbejdet i små lokalsamfund medfører særlige udfordringer, idet betjentene ofte møder de involverede borgere i hverdagen. Denne tætte kontakt gør det vanskeligt at adskille arbejdsliv og privatliv og øger risikoen for at blive udsat for chikane eller trusler uden for arbejdstid. Det kan skabe en yderligere belastning og gøre det vanskeligt at koble af.

Nogle interviewpersoner fremhæver desuden, at trusler i stigende grad forekommer på sociale medier. Sådanne oplevelser forstærker oplevelsen af grænseløshed i arbejdet og udgør et yderligere pres på polititjenestemændenes trivsel. En interviewperson fortæller:

> *Det er et lille samfund, og alle kender alle, og hvis man ikke lige kender den person, så kender han en person, som gør, og det kører på Facebook. Det er også en ny måde at true politifolk på – over Facebook og sociale medier, nu er du blevet anholdt på det og det, og den betjent sagde det og det. Den er ubehagelig, fordi så kommer den ud til en større bredde af mennesker uagtet, hvad der er sket.*

I spørgeskemaundersøgelsen angiver 35 %, at de har oplevet chikane på sociale medier eller i det offentlige rum mindst én gang (jf. Tabel 3.5).

Endelig er medarbejderne blevet spurgt til andre ubehagelige hændelser på arbejdspladsen i løbet af deres tid i politiet. Her har 13 % oplevet uønsket seksuel opmærksomhed fra en anden ansat, og 35 % har oplevet at blive behandlet på en ubehagelig eller nedværdigende måde af en kollega – 12 % mere end 9 gange. I VIVE-

undersøgelsen fra 2020 var det 25 %, som havde oplevet mobning mindst én gang i løbet af deres ansættelse (Larsen et al., 2020b).

Tabel 3.7 Øvrige ubehagelige hændelser i forbindelse med arbejdet i politiet for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

	0 gange	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	> 20 gange	Total (antal)
Uønsket seksuel opmærksomhed fra ansat	87	8	5	-	-	104
Mobning i form af ubehagelig eller nedværdigende behandling fra ansat	65	14	10	7	5	103

Note: '-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

3.2 Strukturelle og organisatoriske forhold

Interviewpersonerne er blevet spurgt, om der er arbejdsforhold ud over de voldsomme hændelser, der kan føre til psykiske belastningsreaktioner. Flere peger på, at psykiske belastningsreaktioner blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi i høj grad hænger sammen med strukturelle og organisatoriske forhold. Det fremhæves, at arbejdsbyrden mange steder, særligt i kystområderne, er meget høj, og at arbejdet ofte udføres i små styrker uden tilstrækkelig mulighed for aflastning eller støtte. To interviewpersoner fortæller:

> *Arbejdsbyrden her i Grønland, den er enormt høj, særligt på kysten. Altså, jeg kender ikke nogen kolleger, der har en arbejdsuge på under 58 timer. Det gør jeg ikke. Jeg har selv arbejdet rigtig meget. Man arbejder på skæve tidspunkter, om natten. Og det her evige arbejde uden restitutionspauser eller timeouts, det der vedvarende, hårde arbejde, tror jeg faktisk er kilde til rigtig meget af de her psykiske belastninger. Mere end de her enkeltstående, voldsomme hændelser.*

> *Altså, vores daglige drift, den kører på, altså 95 % kapacitet bare på almindelig drift. Det vil sige, at lige så snart der sker et eller andet, som går ud over den daglige drift, så kollapser kæden bare, og så skal vi til at lave alle mulige hovsa løsninger.*

Det er et særligt strukturelt forhold i Grønlands Politi, at der er betjente på assistance fra Danmark i kortere eller længere perioder. Interviewene peger på, at den

løbende udskiftning af personale kan skabe yderligere arbejdspres for de lokalt ansatte polititjenestemænd. En interviewperson fortæller:

> *For os faste betjente er det i sig selv belastning, at vi ofte har nye assistancefolk, og vi skal lære folk op i systemerne, og så skal vi tolke for dem. Så der er mange forskellige belastningsformer kan man godt sige. Eller irritationsmomenter kan man godt sige, som påvirker ens arbejdsdag eller arbejdsglæde.*

Selvom assistancebetjentene er blevet klædt på i forhold til de grønlandske forhold, oplever interviewpersonerne, at der er arbejde forbundet med at få assistancebetjentene godt i gang i Grønlands Politi. Særligt oplæring i arbejdssystemer, hjælp ved sproglige barriere og etableringen af samarbejdsrelationer kan for de lokalt ansatte polititjenestemænd opleves som en krævede opgave.

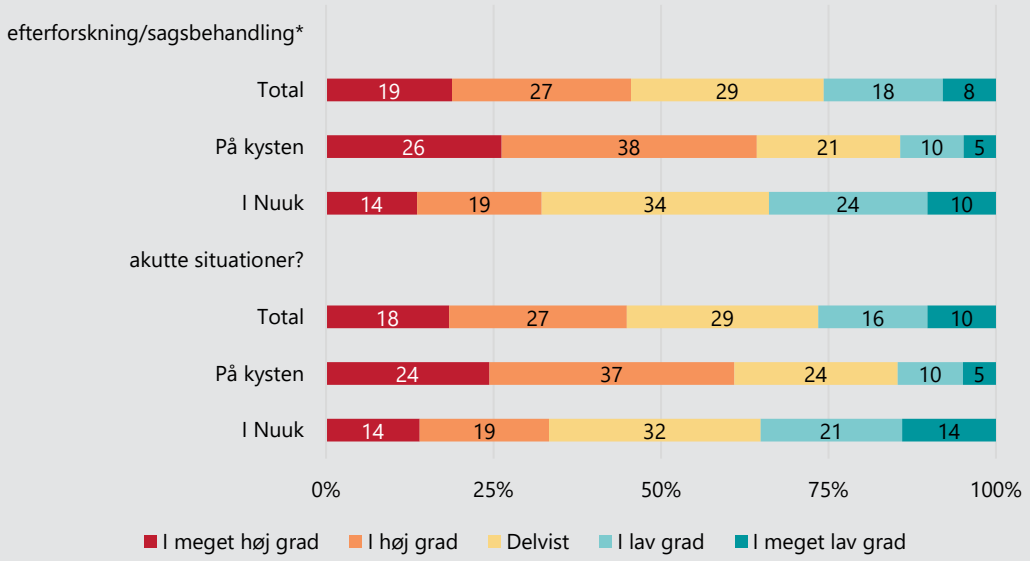
Interviewpersonerne fremhæver desuden, at det er væsentlige forskelle i forhold til at arbejde i Nuuk og på kysten. Det omhandler bl.a., at stationerne på kysten har få ansatte, som derfor ofte står alene med ansvaret og kan have vanskeligt ved at blive aflastet. I interviewene fremhæves bl.a. rådighedsvagter som en stor belastning for de ansatte på kysten. En interviewperson fra kysten fortæller:

> *Det er en kæmpe belastning for de vagthavende. Efter at have mødt 8-16, så tager de telefonen med hjem. Nu har vi heldigvis en telefonslusser ved en vagtcentral, så vi ved, hvem de er, de der er i den anden ende af røret. Det afhjælper jo en lille del af det, men de folk, der har været vagter under min tid [hvor der ikke var en vagtcentral], det er jo de samme personer, som stadig har vagter, så de er mærket af det.*

Det opleves som en forbedring, at der siden 2016 har været en central vagtcentral i Nuuk, som foretager den første screening af alle henvendelser. Rådighedsvagten er dog stadig forbundet med stor uforudsigelighed, og tidligere erfaringer fra rådighedsvagter, før vagtcentralen blev etableret, kan stadig udgøre en belastning for medarbejderne.

I spørgeskemaundersøgelsen ser vi også, at medarbejderne i kystbyerne oplever at stå mere alene med ansvaret. I Figur 3.2 ses det, at 32 % af de ansatte i Nuuk mod 64 % af de ansatte på kysten i meget høj eller høj grad oplever at stå alene med ansvaret i forbindelse med efterforskning og sagsbehandling.

Figur 3.2 Oplevelse af at stå alene med ansvaret ved efterforskning /sagsbehandling og akutte situationer i Grønland (procent)

Anm.: N = 98 og 101.

Note: *Forskellen mellem ansatte på kysten og Nuuk er signifikant.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

4 Forebyggende indsatser

De forebyggende indsatser i Grønlands Politi i forbindelse med voldsomme hændelser består af taktisk debriefing, psykologisk debriefing, opfølgning fra egen leder, supervision og muligheden for at modtage individuelle psykologsamtaler. I dette kapitel ser vi på erfaringerne med de forebyggende indsatser i Grønlands Politi i forbindelse med voldsomme hændelser.

Formålet med de forebyggende indsatser er at forebygge og begrænse efterfølgende psykiske belastningsreaktioner blandt medarbejdere, der har været involveret i en voldsom hændelse. Beredskabet består af følgende elementer:

Forebyggende indsatser:

1. Taktisk debriefing
2. Psykologisk debriefing
3. Opfølgning fra leder
4. Eventuel individuel psykologhjælp
5. Supervision.

Taktisk debriefing afholdes samme dag, som den voldsomme hændelse har fundet sted. Det er nærmeste leder, som gennemfører den taktiske debriefing ved at samle gruppen og gennemgå hændelsesforløbet med sigte på at drage faglig læring. Der gives også mulighed for at udtrykke de oplevede følelser.

Psykologisk debriefing afholdes som udgangspunkt 2 til 5 dage efter hændelsen med det formål at skabe struktur og kronologi omkring hændelsen, normalisere reaktioner og skabe opmærksomhed på handlemønstre og reaktioner i tiden efter hændelsen. Tilbydes af Psykologtjenesten i Rigspolitiet.

Opfølgning fra egen leder har til formål at støtte og afklare medarbejderens fysiske og psykiske trivsel efter hændelsen. Der skal i samtalen være fokus på behov for yderligere opfølgning og igangsættelse af øvrige tiltag, som kan gavne medarbejderen.

Individuelle psykologsamtaler tilbydes af Psykologtjenesten i Rigspolitiet til medarbejdere, der med baggrund i arbejdsrelaterede forhold har behov for psykologbistand. Henvisning sker gennem egen leder, arbejdsmiljørepræsentant eller tillidsrepræsentant, og samtalerne kan dreje sig om både arbejdsmæssige og private forhold.

Supervision til ansatte med særligt psykisk belastende arbejdsopgaver og opgaver, der stiller høje følelsesmæssige krav til de ansatte. Tilbydes af Psykologtjenesten i Rigspolitiet.

Tal fra Psykologtjenesten i Rigspolitiet viser, at der siden 2020 er sket en udvikling i antallet af både psykologiske debriefinger, individuelle psykologsamtaler og supervision til medarbejdere i Grønlands Politi.

Tabel 4.1 Indsatser fra Psykologtjenesten til ansatte i Grønlands Politi fra 2020 til 2025 (antal)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Psykologiske debriefinger	22	16	17	39	24	40
Individuelle psykologsamtaler	138	191	211	295	326	277
Nye forløb/henvendelser (første-samtaler)	29	52	90	73	129	91
Supervision	7	9	9	14	21	17

Anm.: Der var i 2024 en ekstraordinær indsats bl.a. som opfølgning på en række samtidige drab, som kaldte på yderligere opfølgning.

Kilde: Oplysninger fra Rigspolitiet, Psykologtjenesten.

4.1 Forebyggende indsatser efter voldsomme hændelser

I spørgeskemaundersøgelsen har vi spurgt betjente, som det seneste år har oplevet en voldsom hændelse, hvor ofte beredskabet har været anvendt. Her svarer hhv. 59 og 54 %, at de har deltaget i taktisk debriefing og psykologisk debriefing de fleste gange eller hver gang. Der er stor forskel på, hvorvidt betjentene har modtaget opfølgning fra egen leder efter en voldsom hændelse. En tredjedel (31 %) svarer, at de har modtaget opfølgning hver gang eller de fleste gange, mens 49 % svarer, at de på intet tidspunkt eller de færreste gange har modtaget opfølgning fra egen leder. Halvdelen (49 %) af de adspurgte har modtaget individuelle psykologsamtaler hos Psykologtjenesten efter en voldsom hændelse.

Tabel 4.2 Modtagne indsatser efter voldsomme hændelser inden for det seneste år for polititjenestemænd i Grønlands Politi: "*Inden for det sidste år, hvor ofte har du …*" (procent)

	Hver gang	De fleste gange	Ca. halvdelen af gangene	De færreste gange	På intet tidspunkt	Ved ikke	Total (antal)
Deltaget i taktisk debriefing	39	21	-	29	11	-	73
Deltaget i psykologisk debriefing	35	19	6	24	17	-	73
Modtaget individuelle psykologsamtaler	8	8	10	23	51	-	73
Modtaget opfølgning af egen leder	16	15	12	19	30	7	73

Anm.: Spørgsmålet er kun stillet respondenter, der har været udsat for en eller flere voldsomme hændelser det sidste år på arbejdet.

Note: '-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Interviewpersonerne giver udtryk for, at der generelt er et stort kendskab til forebyggende indsatser i Grønlands Politi. De påpeger desuden, at ledelsen har en central rolle i forhold til at forebygge psykiske belastningsreaktioner blandt medarbejderne. En interviewperson fortæller fx, at hans rolle som leder er at facilitere og koordinere den forebyggende indsats, herunder starte debriefing, tage kontakt til psykologtjenesten og følge op på eventuelle behov for yderligere tiltag. I forbindelse med det koordinerende arbejde oplever interviewpersonerne, at der er let adgang til hjælp og støtte fra Psykologtjenesten. En interviewperson fortæller:

> *Jamen, det er taktisk debriefing, hvor man snakker om hele sagen fra start til slut og alt det, man har oplevet. Og hvis der er et behov for yderligere, jamen, så tager vi fat i psykologtjenesten, og når jeg eksempelvis sender en mail i psykologtjenesten, jamen, jeg får som regel svar samme dag eller næste morgen, at de er klar, og så er det det. Og så er de klar til at snakke med kolleger allerede nogle få dage efter. Det synes jeg er meget, meget betryggende, også for mig som leder, og så ikke mindst for kolleger, at der ikke skal gå 14 dage, 3 uger, 5 uger eller hvad det nu er. Der bliver reageret rimelig hurtigt, når vi anmoder om hjælp.*

Grundet geografiske forhold er psykologen med på videolink fra Danmark. Interviewpersonerne giver udtryk for, at dette fungerer fint, men at det kan skabe en vis distance, som lederne oplever, kan gøre det svært at "nå helt ind" til betjentene, som en interviewperson udtrykker det.

Interviewene peger også på, at der eksisterer strukturelle og organisatoriske barrierer for at tilbyde en tilstrækkelig forebyggende indsats. Det kan bl.a. være vanskeligt at få samlet alle relevante parter, fx på grund af treholdsskift, og det høje arbejdspres kan komme til at stå i vejen for den forebyggende indsats. En interviewperson fortæller følgende:

> *Så fra opgave nummer 1 er slut, til opgave nummer 2 starter, og der er ikke nogen pause. Altså, vi kører hele tiden. Så sådan, det der med sådan at sætte tid af, bare det med at sætte tid af til sådan at lave en bearbejdning. Det kan være en taktisk diebriefing, det kan være en psykologisk debriefing, det kan være en diffusion. Det er ret omfattende at sætte tid af til, fordi det går på kompromis med næste opgave. Eller med daglig drift eller et eller andet. Står man med en skillevej, så ved jeg, at der er nogle ledere – jeg tror også, at jeg selv er kommet til det – der simpelthen bare sylter bearbejdningsfasen eller efterspillet, fordi jeg har nogle andre mål, jeg skal nå.*

Distanceledelse nævnes også som en central udfordring i forhold til ledernes egen føling og mulighed for at følge op med den enkelte medarbejder:

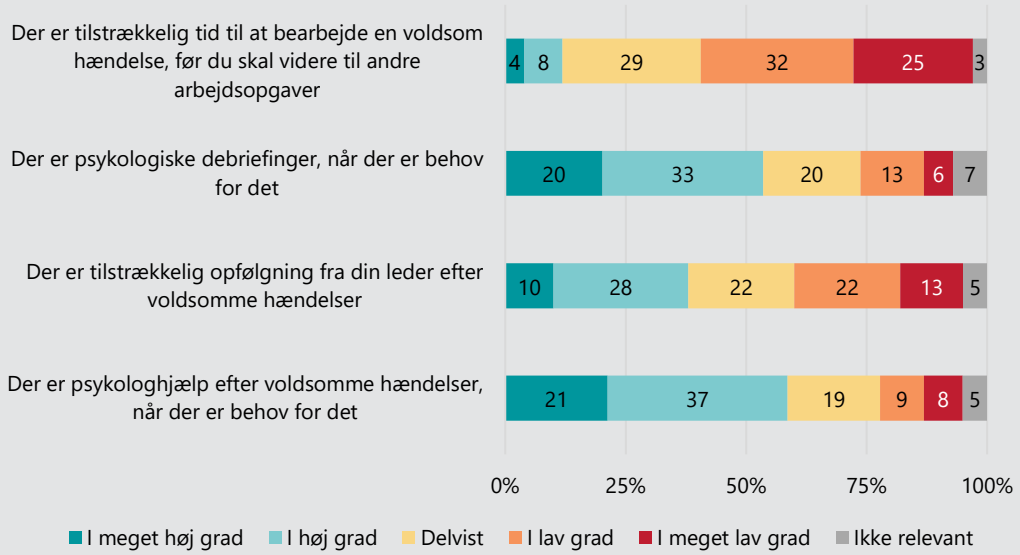
> *Det er virkelig en udfordring, at jeg sidder 800 kilometer fra dem. Jeg taler med dem et par gange om ugen, ikke hver især, men sådan som gruppe. Når jeg sidder 800 km væk, så kan jeg ikke give den der støtte omkring dem. Jeg kan tage telefonen, men det er ikke det samme som at sidde og lukke en dør og lige pludselig, så har man talt om kone og børn og hunde og katte, og hvad man ellers har gående derhjemme.*

Figur 4.1 viser medarbejdernes vurdering af tilgængeligheden af de forebyggende indsatser. Her er det tydeligt, at betjentene oplever udfordringer med tiden til at bearbejde voldsomme hændelser. Kun 12 % af adspurgte polititjenestemænd oplever i høj eller meget høj grad, at der er tilstrækkelig tid til at bearbejde en voldsom hændelse, før de skal videre til andre arbejdsopgaver. Respondenterne er mere positive i vurderingen af psykologisk debriefing (53 %) og muligheden for psykologhjælp, når der er behov for det (58 %). Derimod angiver 38 % af de adspurgte, at de i høj eller meget høj grad oplever tilstrækkelig opfølgning fra egen leder efter voldsomme hændelser.

Sammenligner vi med undersøgelsen fra 2020, er der mindre tilfredshed med tilgængeligheden af de forebyggende indsatser i 2025 – særligt omkring opfølgning fra leder og tiden til bearbejdelse af voldsomme hændelser (Larsen et al., 2020a).[3]

[3] Respondenter, der i Figur 4.1 har svaret 'ikke relevant', er udeladt i sammenligningen, da de ikke indgår i resultaterne fra undersøgelsen i 2020.

Figur 4.1 Vurdering af forebyggende indsatser blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

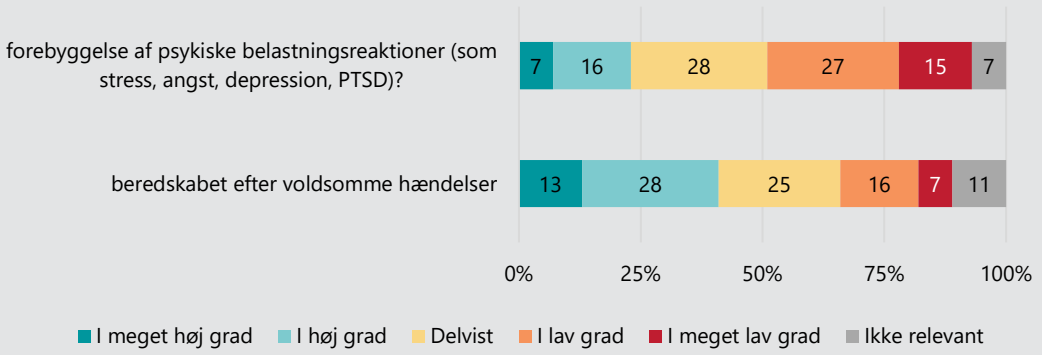

Anm.: N = 98.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Figur 4.2 viser overordnede vurderinger af arbejdspladsens prioritering af hhv. kriseberedskab og det forebyggende arbejde. Det fremgår, at 23 % af de adspurgte polititjenestemænd i høj eller meget høj grad oplever, at deres arbejdsplads prioriterer forebyggelsen af psykiske belastningsreaktioner, mens 41 % svarer, at deres arbejdsplads i høj eller meget høj grad prioriterer beredskabet efter voldsomme hændelser.

Figur 4.2 **Overordnet vurdering af det forebyggende arbejde blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent) – *"I hvilken grad prioriterer din arbejdsplads …"***

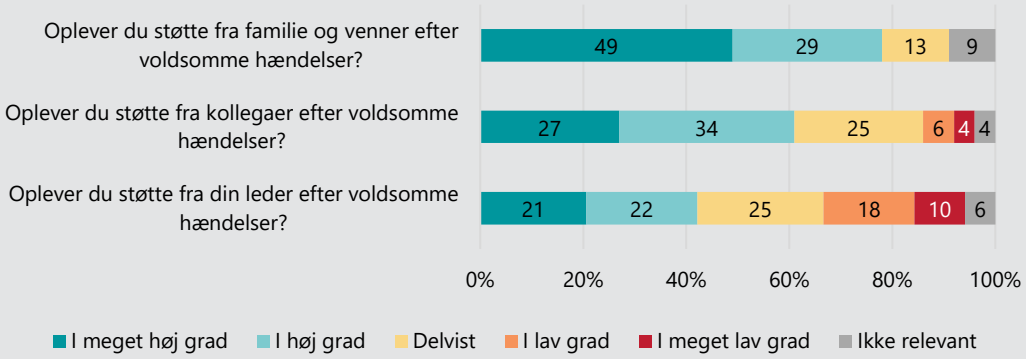
Anm.: N = 98.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

4.2 Støtte efter voldsomme hændelser

Vi ved fra forskningslitteraturen, at social støtte er en central beskyttende faktor i forhold til udviklingen af PTSD (Jørgensen & Elklit, 2019). Resultaterne fra spørgeskemaundersøgelsen viser, at mange af betjentene oplever en høj eller meget høj grad af støtte efter voldsomme hændelser fra familie og venner (78 %), fra kolleger (61 %) og leder (43 %) (jf. Figur 4.3).

Figur 4.3 Oplevet støtte efter voldsomme hændelser for polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent)

Anm.: N = 73, spørgsmålet er kun stillet respondenter, der har været udsat for en eller flere voldsomme hændelser det sidste år på arbejdet.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Interviewpersonerne giver udtryk for, at de oplever, at der er en kulturændring i gang i Grønlands Politi, hvor betjente i højere grad er åben overfor hinanden omkring deres behov og udbytte af støtte. En interviewperson fortæller:

> *Jeg synes, kollegerne har åbnet sig utrolig meget i forhold til, da vi andre startede. Jamen, der holdt man jo bare sin kæft og tog de opgaver, som man jo nu engang havde og psykolog, uha, det er ikke noget, man tager. Men jeg synes, at her igennem de sidste 10 års tid, der føler jeg virkelig, at kollegerne snakker om psykologtjenesten, og hvor meget hjælp, de har fået. Så jeg synes, at det er kun positivt.*

På trods af denne øgede åbenhed oplever nogle interviewpersoner, at det kan være vanskeligt at vide, hvordan de som ledere bedst følger op og støtter de ansatte. De oplever bl.a., at det kan være vanskeligt at vide, hvilke konkrete værktøjer, som de skal gribe til i samtaler med medarbejderne. Til trods for, at det ikke var et tema i interviewguiden, nævner enkelte interviewpersoner også, at deres eget belastningsniveau kan gøre det vanskeligt for dem at håndtere medarbejdernes reaktioner på voldsomme hændelser:

> *Der kan jeg måske sige, at jeg er ikke så god til det, fordi mit belastningsniveau, hvis man kan sige det på den måde. Hvis jeg sammenlignede det med, dengang jeg startede for mange år siden, der kunne jeg være meget påvirket, hvis jeg kørte ud til noget værtsudslagsmål. Men i dag er det ingenting*

> *for mig, og det er jo en hverdagsting, kan man næsten godt sige. Så man glemmer nogle gange, når man har været betjent i så mange år, at det kan påvirke de enkelte betjente, hvis du kan forstå, hvad jeg siger.*

I forlængelse heraf fremhæver flere interviewpersoner vigtigheden af løbende kompetenceudvikling af lederne og fælles temadage, hvor der fx sættes fokus på mental trivsel.

5 Støttetilbud

I dette kapitel ser vi på erfaringerne med støttetilbud til ansatte med psykiske belastninger i Grønlands Politi. Først ser vi på kendskabet, brugen og vurderingen af eksisterende støttetilbud og derefter på mulighederne for ændret jobfunktion/arbejdssted, nedsat arbejdstid og sygemelding.

5.1 Kendskab, brug og vurdering af støttetilbud

I Tabel 5.1 ser vi, at størstedelen af polititjenestemændene i spørgeskemaundersøgelsen vurderer at have tilstrækkelig viden om, hvor de kan få hjælp. 37 % oplever, at deres leder i meget høj eller høj grad er tilstrækkeligt opmærksom på egne og kollegers behov for hjælp, og 38 %, at der er tilstrækkelig bistand ved en arbejdsskade eller sygesag. Langt størstedelen vurderer, at der i meget høj eller høj grad er psykologhjælp tilgængeligt, når der er behov for det (65 %).

Tabel 5.1 Vurdering af indsatser og støttetilbud blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi (procent) – *"I hvilken grad oplever du ..."*

	I meget høj grad	I høj grad	Delvist	I lav grad	I meget lav grad	Ikke relevant	Total (antal)
at have tilstrækkelig viden om, hvor du kan få hjælp?	24	43	18	10	5	-	98
at der generelt er psykologhjælp, når du eller dine kolleger har behov for det?	20	45	19	16	-	-	98
at der er tilstrækkelig bistand ved arbejdsskade /arbejdsulykke/sygesag, når du eller dine kolleger har behov for det?	10	28	33	16	6	7	98
at din leder er tilstrækkelig opmærksom på, om du og dine kolleger har behov for hjælp?	13	24	39	18	7	-	97

Note: '-' i tabellen er angivet for kategorier, som ingen eller kun enkelte respondenter har valgt.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Tabel 5.2 viser, hvor mange der har modtaget forskellige støttetilbud. Inden for det seneste år har 12 % modtaget supervision[4], 26 % har deltaget i individuelle samtaler med en psykolog fra Psykologtjenesten, og 8 % har deltaget i samtaler om arbejdet med en psykolog uden for tjenesten.

Tabel 5.2 Polititjenestemænd i Grønland, der nu eller tidligere har modtaget supervision eller psykologsamtaler (procent)

	Ja, i det seneste år	Ja, tidligere	Nej, aldrig	Ikke relevant	Total (antal)
Modtaget supervision	12	29	50	9	101
Deltaget i individuelle samtaler med Psykologtjenesten	26	50	19	5	102
Deltaget i samtaler om arbejdet med en psykolog uden for Psykologtjenesten	8	17	68	7	99

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Når medarbejdere viser tegn på en psykisk belastningsreaktion, fortæller interviewpersonerne, at de i samarbejde med den pågældende medarbejder typisk vil tage fat i Psykologtjenesten. HR vil også blive involveret, hvis medarbejderen skal sygemeldes.

Interviewpersonerne giver udtryk for, at de oplever, at der er relevante støttetilbud til medarbejdere med psykiske belastningsreaktioner, fx i form af psykologsamtaler. De har ikke kendskab til varigheden eller indholdet i de enkelte medarbejderes forløb, men fremhæver vigtigheden af langvarig behandling og opfølgning. En interviewperson udtrykker fx:

> *De fleste, de får jo hjælp, men det er bare, om det er i høj nok grad. En eller to samtaler gør det jo ikke nødvendigvis. Så på den måde tror jeg også, at behandlingen ligesom gerne skal være langvarig, og der skal måske også være noget opfølgning, så det ikke er medarbejderne selv, der ligesom står og skal sige bagefter, at nu har jeg et behov igen, fordi det er svært for dem at erkende.*

Interviewpersonerne fremhæver desuden, at de ikke har indtryk af, at der er de nødvendige psykiatriske behandlingstilbud i Grønland til medarbejdere med sværere psykiske belastningsreaktioner. En interviewperson fortæller:

[4] Det skal bemærkes, at supervision fortrinsvist tilbydes ansatte med særligt psykisk belastende arbejdsopgaver, hvorfor tilbuddet om supervision ikke er aktuelt for alle respondenter i undersøgelsen.

Vi er meget opmærksomme på, hvordan vi kan hjælpe den pågældende [der viser tegn på en psykisk belastningsreaktion]. Så vidt jeg ved, så er der ikke mulighed for PTSD-udredning her i Grønland. Og det gør så, at det kan være svært for os ledere at tilbyde den rigtige hjælp, når muligheden ikke er der fysisk i Grønland.

Støttetilbud til medarbejdere med sværere psykiske belastningsreaktioner er således ikke kun et anliggende for Grønlands Politi, og manglende tilbud i andre organisationer kan opleves som en strukturel barriere for, at ansatte får den nødvendig hjælp og støtte.

5.2 Ændret jobfunktion/arbejdssted, nedsat arbejdstid og sygemelding

Interviewpersonerne fortæller, at de ved tegn på psykiske belastningsreaktioner forsøger at aflaste medarbejderen, fx ved at ændre i vedkommendes arbejdsopgaver eller flytte dem til en anden afdeling. En interviewperson siger følgende:

Det er min prioritet at sørge for at indrette tjenesten, så den kan være bæredygtig. Altså, jeg har sat en række medarbejdere på sådan en skånetjeneste i en anden sektion for at give dem noget luftforandring. Det kan være i flere måneder, for at de så kan returnere bagefter.

Strukturelle og organisatoriske forskelle gør, at sådanne justeringer er lettere at foretage i Nuuk end kystbyerne. En interviewperson fortæller:

Det er svært ude på kysten, fordi vi ikke har de her små afdelinger, som man har nede i Nuuk. Så hvis man skal have et eller andet form for skånejob, jamen, så bliver det i Nuuk, hvor man har en række andre afdelinger, som man kan blive placeret på. Der er en mulighed, men det vil så sige, at jamen, så skal man hive teltet op og så flytte.

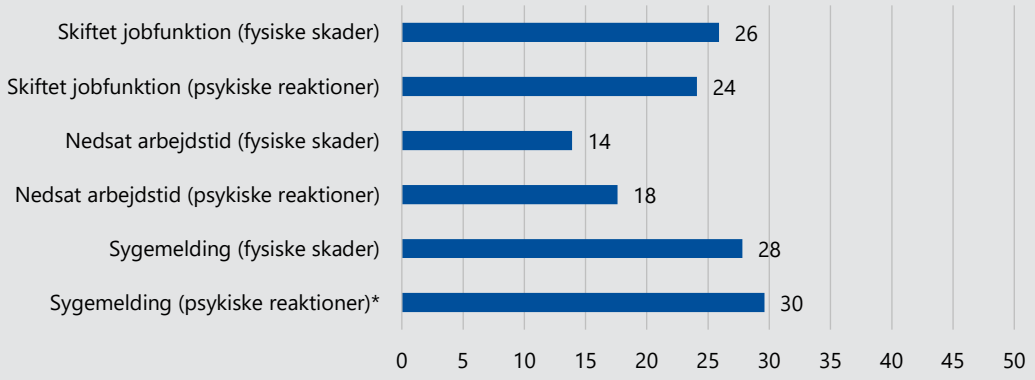
Nogle interviewpersoner fortæller, at de er af den opfattelse, at medarbejdere ender med at langtidssygemelde sig på grund af psykiske overbelastninger, fordi det er den eneste måde, at de kan tage ansvar for deres helbred. Andre fortæller, at de tænker, at nogle medarbejdere søger væk fra tjenesten for at passe på deres helbred. En interviewperson fortæller:

Deres [medarbejdernes] løsning er i stedet at stoppe i politiet og så søge ud og få en stilling uden for politiet. Hvis man måske havde taget den tidligere

eller fanget den tidligere og gjort et eller andet, givet den rigtige hjælp, så havde vi måske haft større mulighed for at beholde dem i politiet.

I spørgeskemaundersøgelsen ser vi, at hhv. 26 % og 24 % har skiftet jobfunktion som følge af fysiske skader og psykiske reaktioner (jf. Figur 5.1). 14 % og 18 % angiver, at de har haft nedsat arbejdstid på grund af enten fysiske skader eller psykiske reaktioner, mens op mod 30 % har haft en sygemelding som følge deraf. For sygemeldinger relateret til psykiske reaktioner er der signifikant forskel mellem respondenter, der er tjenestegørende på kysten (18 %) og i Nuuk (38 %).

Figur 5.1 **Polititjenestemænd i Grønland, der nu eller tidligere har skiftet arbejdssted eller jobfunktion, haft nedsat arbejdstid eller været sygemeldt (procent)**

Anm.: N = 108.

Note: * Signifikant flere med sygemelding for psykiske reaktioner blandt tjenestegørende i Nuuk end i kystbyer.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Samlet set peger resultaterne fra spørgeskemaundersøgelsen og interviewene på, at polititjenestemænd og ledere i Grønlands Politi oplever de forebyggende indsatser og støtteindsatser som relevante. Samtidig viser undersøgelsen, at hvorvidt polititjenestemænd får de rette forebyggende indsatser og støttetilbud afhænger af både strukturelle, organisatoriske og kulturelle forhold. I forhold til de strukturelle forhold er det væsentligt at være opmærksom på, at store sagsmængder og geografiske afstande påvirker mulighederne for forebyggelse og støtte. Organisatorisk er det centralt at have fokus på arbejdspres, bemanding, distanceledelse og adgang til aflastning, så medarbejdere og ledere i højere grad får tid til at bearbejde voldsomme hændelser. Kulturelt er det fortsat relevant at arbejde for en åben kultur, hvor der er rum til at tale om belastninger. I den sammenhæng spiller ledere i Grønlands Politi en vigtig rolle.

Litteratur

Bech, P., Timmerby, N., Martiny, K., Lunde, M. & Soendergaard, S. (2015). Psychometric evaluation of the Major Depression Inventory (MDI) as depression severity scale using the LEAD (Longitudinal Expert Assessment of All Data) as index of validity. *BMC Psychiatry,* 5(15),190.

Borg, V., Nexø, M.A., Kolte, I.V. & Andersen, M.F. (2010). *Hvidbog om mentalt helbred, sygefravær og tilbagevenden til arbejde*. NFA – Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø.

Buchmann, C.B. & Andersen, H.S. (2017). Diagnostik og behandling af posttraumatisk stress-syndrom. *Ugeskrift for Læger, 179*(V12160914), 2-5.

Dahl-Jensen, S. (2017). *Kommunefogeder som del af politiet i Grønland*. Politihistorisk Forening.

Den Grønlandske Retsvæsenskommission. (1998). *Politiets arbejdsvilkår i Grønland: Undersøgelse af politiets, kommunefogedernes og reservebetjentenes arbejdsvilkår i den grønlandske politikreds*. Den Grønlandske Retsvæsenskommission, Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Grønlands Politi. (2024). *Årsstatik 2024*. Grønlands Politi.

Hansen, N.B., Andersen, L.L., Møller, S.R., Elklit, A. & Pihl-Thingvad, J. (2025). Exposure to critical incidents at work and development of posttraumatic stress among police officers: a 2-year prospective cohort study. *European Journal of Work and Organizational Psychology, 34*(4), 451-473.

James, L. & Todak, N. (2018). Prison employment and post-traumatic stress disorder: Risk and protective factors. *American Journal of Industrial Medicine, 61*(9), 725-732.

Jørgensen, L.K. & Elklit, A. (2021). Trauma and critical incident exposure in law enforcement. I Marques, P., & Paulino, M. (red.), *Police Psychology: New Trends in Forensic Psychological Science* (pp. 87-112). Academic Press.

Kessler, R., Sonnega, A., Bromet, E., Hughes, M. & Nelson, C. (1995). Posttraumatic stress disorder in the National Comorbidity Survey. *Archives of General Psychiatry, 52*(12), 1048-1060.

Larsen, B.Ø., Pejtersen, J.H., Bom, L.H., Hansen, H., Berger, N.P., Jørgensen, T.S. & Barkholdt, K. (2020a). *Psykiske belastningsreaktioner hos polititjenestemænd og fængselsbetjente*. VIVE – Det Nationale Forsknings og Analysecenter for Velfærd.

Larsen, B.Ø., Pejtersen, J.H., Berger, N.P., Hansen, H. & Bom, L.H. (2020b). *Notat: Omfang af belastningsreaktioner hos politibetjente og fængselsbetjente samt erfaringer med indsatser*. VIVE – Det Nationale Forsknings og Analysecenter for Velfærd.

McFarlane, A.C. (2012). The prolonged effects of repeated exposure to traumatic stress. I Hughes, R., Kinder, A., & Cooper, C.L. (red.), *International Handbook of Workplace Trauma Support* (pp. 121-138). John Wiley & Sons.

McFarlane, A.C., Williamson, P. & Barton C.A. (2009). The impact of traumatic stressors in civilian occupational settings. *Journal of Public Health Policy. 30*(3), 311-327.

Mollica, R.F., Caspi-Yavin, Y., Bollini, P., Truong, T., Tor, S. & Lavelle, J. (1992) The Harvard Trauma Questionnaire. Validating a cross-cultural instrument for measuring torture, trauma, and posttraumatic stress disorder in Indochinese refugees. *J Nerv Ment Dis*. 180(2),111-6.

NFA (2018). *Fakta om Arbejdsmiljø og Helbred 2018*. NFA – Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø.

Pihl-Thingvad, J., Andersen, L.L., Brandt, L.P.A. & Elklit, A. (2019). Are frequency and severity of workplace violence etiologic factors of posttraumatic stress disorder? A 1-year prospective study of 1,763 social educators. *Journal of Occupational Health Psychology, 24*(5), 543-555.

Møller, S.R., Hansen, A.S.F., Pihl-Thingvad, J., Elklit, A. & Hansen, N.B. (2023). Critical incidents in police work: what incidents stay with Danish police officers? *Journal of Police and Criminal Psychology*, *38*(3), 678-690.

Rudofossi, D. (2007). *Working with Traumatized Police Officer-Patients: A Clinician's Guide to Complex PTSD Syndromes in Public Safety Professionals*. Routledge.

Skogstad, M., Skorstad, M.., Lie, A., Conradi, H.S., Heir, T. & Weisaeth, L. (2013). Work-related post-traumatic stress disorder. *Occupational Medicine, 63*(3), 175–182.

Spitzer, R.L., Kroenke, K., Williams, J.B. & Löwe, B. (2006). A brief measure for assessing generalized anxiety disorder: the GAD-7. *Arch Intern Med.* 166(10),1092-1097.

Videbech, P. (2023a). *Posttraumatisk stressforstyrrelse (PTSD)*. Patienthåndbogen. Opdateret: 27.10.2023: https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/psyke/sygdomme/oevrige-sygdomme/posttraumatisk-stressforstyrrelse

Videbech, P. (2023b). *Posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD)*. Lægehåndbogen. Opdateret: 27.10.2023: https://www.sundhed.dk/sundhedsfaglig/laegehaandbogen/psykiatri/tilstande-og-sygdomme/oevrige-sygdomme/posttraumatisk-belastningsreaktion-ptsd

Weiss, D.S., Brunet, A., Best, S.R., Metzler, T.J., Liberman, A., Pole, N., ... & Marmar, C.R. (2010). Frequency and severity approaches to indexing exposure to trauma: The Critical Incident History Questionnaire for police officers. *Journal of Traumatic Stress, 23*(6), 734-743.

Bilag 1 Fordeling af score for de fire belastningsreaktioner

Bilagstabel 1.1 **Fordeling af score for de fire belastningsreaktioner PTSD, depression, angst og stress blandt polititjenestemænd i Grønlands Politi**

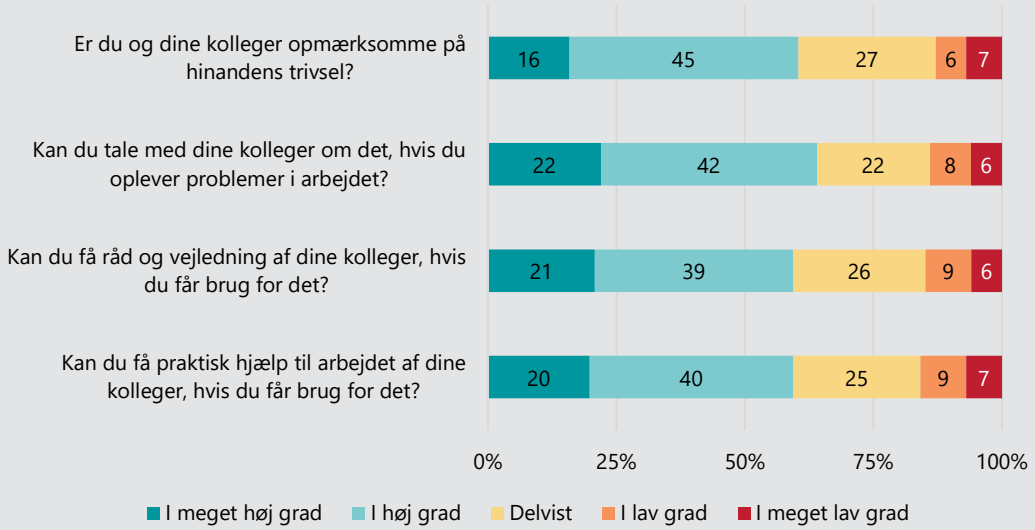
	Pct.	Antal
PTSD-score		
17-22	38,5	40
23-32	36,5	38
33-42	12,5	13
43-52	8,7	9
Mere end 53	3,8	4
Total	100	104
Depression		
Ikke depression 0-19	89,1	90
Let depression 20-24	3	3
Moderat depression 25-29	5	5
Svær depression 30-50	3	3
Total	100	101
Angst		
Minimal angst 0-4	74	74
Let angst 5-9	20	20
Moderat angst 10-14	3	3
Alvorlig angst 15-21	3	3
Total	100	100
Stress		
Aldrig	15	15
Sjældent	25	25
Sommetider	34	34
Ofte	23	23
Hele tiden	3	3
Total	100	100

Anm.: PTSD-score fra 17-68 (HTQ), depressionsscore fra 0-50 (MDI), Angstscore fra 0-21 (GAD-7), Stress; enkelt item (NFA).

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Bilag 2 Kollegial støtte

Bilagsfigur 2.1 Kollegial støtte (procent)

Anm.: N = 101.

Kilde: VIVE-spørgeskemaundersøgelse blandt ansatte i Grønlands Politi 2025.

Bilag 3 Spørgeskema

Spørgeskema om voldsomme hændelser på arbejdet og psykisk helbred

VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd gennemfører en undersøgelse af voldsomme hændelser på arbejdspladsen og psykisk helbred blandt politibetjente for Grønlands Politi. Projektet er en opfølgning på Justitsministeriets undersøgelse fra 2020.

Spørgsmålene i skemaet handler om arbejdsforhold og psykisk helbred. Skemaet handler om **dine** forhold og **din** mening. Der er ingen rigtige eller forkerte svar. Enkelte spørgsmål ligner hinanden, det håber vi, du vil bære over med.

Det er vigtigt for undersøgelsens kvalitet, at du så vidt muligt svarer på alle spørgsmålene. Det tager ca. 15-20 minutter at besvare skemaet. Du har mulighed for at holde pause undervejs, og du kan vende tilbage til skemaet ved at klikke på linket i mailen igen.

Fortrolighed
VIVE behandler din besvarelse fortroligt, og den anvendes alene til videnskabelige formål. Der vil ikke være nogen tilbagemelding om enkeltpersoner til Grønlands Politi. Resultaterne fra undersøgelsen vil altid blive fremstillet på gruppeniveau, og enkeltpersoner vil *ikke* kunne identificeres.

Vi vil gerne på forhånd takke for din besvarelse.

Arbejdsopgaver

Hvilke områder eller arbejdsopgaver har du i din nuværende stilling?
Vælg den eller de kategorier, som passer bedst (du kan evt. sætte flere kryds).

(1) ❑ Jeg arbejder i beredskabet

(2) ❑ Jeg arbejder med forebyggelse

(3) ❑ Jeg arbejder med efterforskning

(4) ❑ Jeg arbejder i anklagemyndigheden

(5) ❑ Jeg arbejder i vagtcentralen eller som vagtchef

(6) ❑ Jeg arbejder som indsatsleder (eller er fører for indsatsleder)

(7) ❑ Jeg arbejder i reaktionsstyrken (eller andre lignende specialafdelinger)

(8) ❑ Jeg arbejder med videoafhøring af børn

(9) ❑ Jeg arbejder med billed- og videomateriale af voldsom karakter

(10) ❑ Jeg arbejder med sædelighedsforbrydelser

(11) ❑ Jeg arbejder med kriminaltekniske opgaver

(12) ❑ Jeg arbejder med eftersøgning- og redningsopgaver

(13) ❑ Jeg arbejder som operativ leder

(14) ❑ Jeg arbejder som afdelingsleder eller lign.

(15) ❑ Jeg arbejder i en administrativ funktion

(16) ❑ Jeg har andre arbejdsopgaver

Hvor lang tid har du arbejdet i Politiet i Grønland (inklusiv tidligere ansættelser)?

Angiv antal år _____

- ❑ Mindre end 1 år
- ❑ Ved ikke

Har du tidligere arbejdet i Politiet i Danmark?

- ❑ Ja
- ❑ Nej
- ❑ Ved ikke

Hvor er du tjenestegørende?

(1) ❑ I Nuuk

(2) ❑ På kysten

Er du opvokset i Grønland?

(1) ❑ Ja

(0) ❑ Nej (Filter: så dem, der svarer nej springer over næste spørgsmål)

Er du tjenestegørende i den by/bygd, hvor du er vokset op?

(1) ❑ Ja

(0) ❑ Nej

Ubehagelige eller voldsomme hændelser

De følgende spørgsmål handler om ubehagelige eller voldsomme hændelser, du har oplevet i forbindelse med dit arbejde i politiet.

I hvilket omfang har du været udsat for følgende hændelse?

	0 gange	1-2 gange	3-9 gange	10-20 gange	21-50 gange	Mere end 50 gange
Voksenpersons dødsfald (drab, ulykke, trafik mv.)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Dødfunden	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Ligsyn eller obduktion	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Underretning af pårørende om voksen persons dødsfald	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Alvorligt tilskadekommen voksen (vold, ulykke, trafik mv.)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Seksualforbrydelse, voksen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Selvmord eller selvmordsforsøg, voksen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Barns dødsfald (drab, ulykke, trafik mv.)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Underretning af pårørende om barns dødsfald	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Alvorligt tilskadekommet barn (vold, ulykke, trafik mv.)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Seksualforbrydelse, barn	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Selvmord eller selvmordsforsøg, barn	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Tunge sociale problemer i familier med børn	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑

I hvilket omfang har du været udsat for følgende hændelse i forbindelse med dit arbejde i politiet?

	0 gange	**1-2 gange**	**3-9 gange**	**10-20 gange**	**21-50 gange**	**Mere end 50 gange**
Livstruende hændelse	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Er blevet skudt på	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Er blevet truet eller angrebet med våben	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Har selv afgivet skud	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Er selv kommet alvorligt til skade	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Alvorligt tilskadekommen kollega	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Voldsom anholdelse	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Voldsomt husspektakel	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Voldsom hændelse med psykisk syge	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Voldsom hændelse med borger, du kender personligt	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Katastrofesituation (flyulykke, storbrand, søfartsulykke mv.)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑

I hvilket omfang har du været udsat for følgende hændelse **i forbindelse med dit arbejde** i politiet?

	0 gange	**1-2 gange**	**3-9 gange**	**10-20 gange**	**21-50 gange**	**Mere end 50 gange**
Trusler om vold	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Øvrige trusler	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Fysisk vold	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Chikane fra borger	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Uønsket seksuel opmærksomhed fra borger	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Uønsket seksuel opmærksomhed fra ansat	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Mobning i form af ubehagelig eller nedværdigende behandling fra ansat	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
Undersøgelse iværksat hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagenævnet)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑

Arbejdsrelaterede hændelser i dit privatliv

De følgende spørgsmål handler om ubehagelige eller voldsomme hændelser, du eller din familie har været udsat for på grund af dit arbejde i politiet.

I hvilket omfang har du eller din familie været udsat for følgende hændelse?

	0 gange	**1-2 gange**	**3-9 gange**	**10-20 gange**	**Mere end 20 gange**
Trusler om vold i fritiden	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Trusler mod din familie i fritiden	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Øvrige trusler i fritiden	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Vold i fritiden	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Chikane (på sociale medier eller i det offentlige rum)	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑

Har du **inden for det sidste år** oplevet en eller flere hændelser på arbejdet i Politiet, der har påvirket dig voldsomt følelsesmæssigt?

(1) ❑ Ja

(0) ❑ Nej

(99) ❑ Ved ikke

Har du **tidligere** oplevet ubehagelige eller voldsomme hændelser på arbejdet i Politiet, som stadig påvirker dig psykisk?

(1) ❑ Ja

(0) ❑ Nej

(99) ❑ Ved ikke

Helbred og velbefindende

De følgende spørgsmål handler om reaktioner, du kan have oplevet i forbindelse med en eller flere ubehagelige eller voldsomme hændelser.

I forbindelse med en hændelse, har du...

	Ja	**Nej**
troet, at du skulle dø eller var i fare?	(1) ❑	(0) ❑
følt dig helt hjælpeløs og af-mægtig?	(1) ❑	(0) ❑
følt rædsel?	(1) ❑	(0) ❑

De følgende spørgsmål drejer sig om symptomer, som du kan have oplevet i forbindelse med en eller flere ubehagelige eller voldsomme hændelser.

Hvor meget har pågældende symptom generet dig **i den sidste måned**?

	Slet ikke	**Sjældent**	**Noget af tiden**	**For det meste**
Tilbagevendende tanker eller erindringer om hændelse	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Føler i glimt, at det er, som om noget fra hændelse gentager sig	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Gentagne mareridt	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Føler mig uengageret eller isoleret fra andre mennesker	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Ude af stand til at vise følelser	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Bliver nemt forskrækket	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Svært ved at koncentrere mig	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Besvær med at falde i søvn/sove igennem	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Følelsen af at være i alarmberedskab	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑

Hvor meget har pågældende symptom generet dig **i den sidste måned**?

	Slet ikke	**Sjældent**	**Noget af tiden**	**For det meste**
Føler mig let irriteret og har let ved at blive vred	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Undgår aktiviteter, der minder mig om hændelsen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Ude af stand til at huske dele af hændelsen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Mindre interesse i dagligdagsaktiviteter	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Føler, at jeg ikke har nogen fremtid	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Undgår tanker og følelser, der er forbundet med hændelsen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Pludselige følelsesladede reaktioner, når jeg bliver mindet om hændelsen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Pludselige fysiske reaktioner, når jeg bliver mindet om hændelsen	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Svært ved at varetage daglige gøremål	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑

De følgende spørgsmål går på, hvorledes du har haft det gennem **de sidste 2 uger**.
Hvor ofte...

	På intet tidspunkt	**Lidt af tiden**	**Lidt under halvdelen af tiden**	**Lidt over halvdelen af tiden**	**Det meste af tiden**	**Hele tiden**
har du følt dig trist til mode, ked af det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du manglet interesse for dine daglige gøremål?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du følt, at du manglede energi og kræfter?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du haft mindre selvtillid?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du haft dårlig samvittig-hed eller skyldfølelse?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du følt, at livet ikke var værd at leve?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑

Hvor ofte **i de sidste 2 uger**...

	På intet tidspunkt	**Lidt af tiden**	**Lidt under halvdelen af tiden**	**Lidt over halvdelen af tiden**	**Det meste af tiden**	**Hele tiden**
har du haft besvær med at koncentrere dig, f.eks. om at læse avis eller følge med i fjernsyn?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du følt dig rastløs?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du følt dig mere stille?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du haft besvær med at sove om natten?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du haft nedsat appetit?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑
har du haft øget appetit?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(6) ❑

Hvor ofte **i de sidste 2 uger** har du været generet af følgende problemer?

	Slet ikke	**Flere dage**	**Mere end halvdelen af dagene**	**Næsten hver dag**
Følt dig nervøs, ængstelig eller anspændt	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Ikke kunnet holde op med at bekymre dig eller ikke kunnet styre din bekymring	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Bekymret dig om alt muligt	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Haft svært ved at slappe af	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Været så rastløs, at du har haft svært ved at sidde stille	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Haft let ved at blive sur eller irritabel	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑
Været bange, som om noget frygtelig kunne ske	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑

Hvor ofte har du følt dig stresset i de sidste 2 uger?

(1) ❑ Aldrig

(2) ❑ Sjældent

(3) ❑ Sommetider

(4) ❑ Ofte

(5) ❑ Hele tiden

Hvad var den vigtigste kilde til din stress?

(1) ❑ Arbejde

(2) ❑ Privatliv

(3) ❑ Både arbejde og privatliv

(99) ❑ Ved ikke

Arbejde, forebyggende indsatser og støttetilbud

De følgende spørgsmål handler om, hvordan I samarbejder på din arbejdsplads.

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad
Kan du få praktisk hjælp til arbejdet af din nærmeste leder, hvis du får brug for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Kan du tale med din nærmeste leder om det, hvis du oplever problemer i arbejdet?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Følger din nærmeste leder op på samtaler om eventuelle problemer, du har oplevet i arbejdet?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Kan du få råd og vejledning af din nærmeste leder, hvis du får brug for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Kan du få praktisk hjælp til arbejdet af dine kolleger, hvis du får brug for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Kan du få råd og vejledning af dine kolleger, hvis du får brug for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Kan du tale med dine kolleger om det, hvis du oplever problemer i arbejdet?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑
Er du og dine kolleger opmærksomme på hinandens trivsel?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑

I hvilken grad...

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad	Ikke relevant
oplever du at stå alene med ansvaret i akutte situationer?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du at stå alene med ansvaret i forbindelse med efterforskning eller sagsbehandling?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑

De følgende spørgsmål handler om dit arbejdsliv.
Du kan sætte ét eller flere kryds i hver linje.

	Ja, nu	Ja, tidligere	Nej, aldrig
Har du været sygemeldt på grund af psykiske reaktioner på arbejdsrelaterede forhold (fx stress, angst, depression, PTSD)?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑
Har du været sygemeldt på grund af fysiske skader relateret til arbejdet?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑
Har du haft nedsat arbejdstid på grund af psykiske reaktioner på arbejdsrelaterede forhold?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑
Har du haft nedsat arbejdstid på grund af fysiske skader relateret til arbejdet?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑
Har du skiftet jobfunktion på grund af arbejdsrelaterede problemstillinger (fx stress, konflikter, trusler, psykiske eller fysiske skader)?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑
Har du skiftet arbejdssted/tjenestested/afdeling på grund af arbejdsrelaterede problemstillinger (fx stress, konflikter, trusler, psykiske eller fysiske skader)?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑

De sidste spørgsmål handler om dine erfaringer med forebyggende indsatser og støttetilbud.

Har du været udsat for en eller flere voldsomme hændelser **det sidste år** på dit arbejde?

(1) ❑ Ja

(0) ❑ Nej

(99) ❑ Ved ikke

forbindelse med ubehagelige eller voldsomme hændelser på arbejdet **det sidste år,** hvor ofte har du…

	Hver gang	**De fleste gange**	**Cirka halvdelen af gangene**	**De færreste gange**	**På intet tidspunkt**	**Ved ikke**
deltaget i taktisk debriefing?	(5) ❑	(4) ❑	(3) ❑	(2) ❑	(1) ❑	(99) ❑
deltaget i psykologisk debriefing?	(5) ❑	(4) ❑	(3) ❑	(2) ❑	(1) ❑	(99 ❑
modtaget opfølgning af egen leder?	(5) ❑	(4) ❑	(3) ❑	(2) ❑	(1) ❑	(99) ❑
modtaget individuelle psykologsamtaler?	(5) ❑	(4) ❑	(3) ❑	(2) ❑	(1) ❑	(99) ❑
andet?	(5) ❑	(4) ❑	(3) ❑	(2) ❑	(1) ❑	(99) ❑

Hvis andet, beskriv gerne:

_____
_____
_____
_____
_____
_____

I hvor høj grad...

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad	Ikke relevant
oplever du støtte fra familie og venner efter voldsomme hændelser?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du støtte fra kolleger efter voldsomme hændelser?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du støtte fra din leder efter voldsomme hændelser?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑

I hvor høj grad...

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad	Ikke relevant
oplever du, at der er tilstrækkelig tid til at bearbejde en voldsom hændelse, før du skal videre til andre arbejdsopgaver?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du, der er psykologiske debriefinger, når der er behov for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du, at der er tilstrækkelig opfølgning fra din	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad	Ikke relevant
leder efter voldsomme hændelser?						
oplever du, at der er psykologhjælp efter voldsomme hændelser, når der er behov for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑

Du kan sætte ét eller flere kryds i hver linje.
Har du...

	Ja, i det seneste år	**Ja, tidligere**	**Nej, aldrig**	**Ikke relevant**
modtaget samtaler med din leder efter en voldsom hændelse?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑	(88) ❑
modtaget supervision?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑	(88) ❑
deltaget i individuelle samtaler med en psykolog via Psykologtjenesten?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑	(88) ❑
deltaget i samtaler om arbejdet med en psykolog uden for Psykologtjenesten?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑	(88) ❑
deltaget i åben psykologisk klinik?	(2) ❑	(1) ❑	(0) ❑	(88) ❑

I hvilken grad...

	I meget lav grad	I lav grad	Delvist	I høj grad	I meget høj grad	Ikke relevant
oplever du, at have tilstrækkelig viden om, hvor du kan få hjælp?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du, at der generelt er psykologhjælp, når du eller dine kolleger har behov for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du, at der er tilstrækkelig bistand ved arbejdsskade/arbejdsulykke/sygesag, når du eller dine kolleger har behov for det?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
oplever du, at din leder er tilstrækkelig opmærksom på, om du og dine kolleger har behov for hjælp?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
I hvilken grad prioriterer din arbejdsplads beredskabet efter voldsomme hændelser?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑
I hvilken grad prioriterer din arbejdsplads forebyggelse af psykiske belastningsreaktioner (som stress, angst, depression, PTSD)?	(1) ❑	(2) ❑	(3) ❑	(4) ❑	(5) ❑	(88) ❑

Tusind tak for din besvarelse!
Du vil kunne læse rapporten fra projektet på www.vive.dk i foråret 2026.

Har du kommentarer til undersøgelsen eller spørgeskemaet, kan de angives her:

_____

_____

_____

Hvor henvender jeg mig, hvis jeg har brug for hjælp?

Spørgsmålene omkring psykisk helbred og voldsomme hændelser vil kunne påvirke dig, og det er helt naturligt.

Hvis du efter udfyldelsen af spørgeskemaet får det dårligt og har brug for hjælp, kan du rette henvendelse Psykologtjenestens centrale visitation for anonym psykologisk rådgivning mandag-onsdag mellem kl. 9.00 – 15:00 (dansk tid), torsdag-fredage mellem kl. 09.00 - 13.00 (dansk tid) på Telefon: +45 4043 6757.

Du kan også tale med din leder, arbejdsmiljørepræsentant, tillidsrepræsentant eller HR, som har mulighed for at henvise dig til egentlige individuelle psykologiske støttesamtaler ved Psykologtjenesten.